

University of Madras.

B. A. EXAMINATION OF ~~1904~~
SILAPPADHIKARAM.

PUKARKANDAM.

10. NADUKANKATHAI

நாடு நான்கு WITH **நான்கு**

THE COMMENTARY

OF ,

ADIARKKUNALLAR

Edited with Notes

BY

V. SAMINATHA AIYER,

TAMIL PANDIT, GOVERNMENT COLLEGE

KUMBakonam.

NOTES:

PRINTED AT THE MEMORIAL PRESS.

1904.

Printed and sold by the

மு க வு ரை.

“சந்தர்ப்பப் பொதிபத் தடவணாச செநதமிழ்ப்

பரமா சாரியன பதங்கள்

கிரகே ௧ ௧ சகாஸ்ரஞ்சுத் திகழ்நரத பொருட்டே.”

தமிழ்ப்பாஷையி னு ள் பழைய கரப்பியமைந்தனுள்

ஒன்

ருகிய சிலப் நிகாரமே லு து சேரமுனியாகிய

இளங்கோவழிகளா

வியற்றப்பட்டது; களவியற்றி மாருங்கண்ட கணநாயுநர்

மகனார் நகரனார் முதலிய உரையாழியர்களால்

எடுத்துக்காட்டப்படும்படியான நூல்களுள்ளனது; சொரு

கவை பொருட்கவைகளிற்

பு நூலானது; எவ்வெப்பொருள்கு சொல்லினும்

அவ்வப்பொருளே நேரிற் கண்டாற பீரால்

மனத்திற்குத் தோற்றுமவண்ணம் நொகுபுலப்படுத்துந்

தெள்ளிய இனிய நன்னடைபுடையது ; களவனும்

மனைவியுமாகிய நோவலன் நண்ணி என்பவருடைய

சாத்திரத்தை விரிநதுகூறுவது ; தமிழ்நாட்டரசர்

மூவருடைய இராஜதானிகளாகிய

புகார் (காவிரிப்பூம்பட்டினம்) மதுரை வஞ்சியெனனும்

மூன்றன் பெருமைகளையும் விளக்குவது;

பண்டைக்காலத்திருநத

பலவகை

மாநதருடைய

ஒழுக்கமுதலியவற்றை இக்காலத்தாரா எளிதில்

தெரிந்துகொள்ளுதற்குச்

பந்த கருவியாகவுள்ளது; அரசர் நீதியிற்

சிறிதுபிழைப்பினும்

7 வரை அறக்கடரா கூற்றாய்வின்று

கொல்லுமென்பதும், உறுபுடைமகளிரை மக்களையன்றித்

தேவரும் முனிவரும் துதித் தல இயல்பென பது ம்,

இருவினையும் செய்தமுறையே செய் தோனை நாடிவந்து

தம்பயனை றுகர்விகுமென்பதுமாகிய இம்மூன்றினையும்

இவ்வுலகத்தார்க்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டே

இளங்கோவடிகளாற் செய்யப்பட்டது; மேற்கூறிய

மூன்றுபகுதியையும் சிலம்புசாரணமாகத்தெரிவித்தலின்,

இந்தூல் சிலப்ப நிகரமென்னும் பெயர்பெற்றது.

இன்னும் இந்தூல், முத்தமிழும்

விரவப்பெற்றதாதலின்

இயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும்,

நா

டகவுறுப்புக்களை உடைத்தாதலின்

நாடகக்காப்பியமென்றும்,

உரைப்பாட்டும இசைப்பாட்டும் இடையிடையே

விரவப்பெ-

உ முகவுரை.

தாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டுடைச்செய்யுளென்றும்

பெ

யர்பெறும்.

இக்கதைநடங்காலமும் இளங்கோவடிகள் காலமும்

ஒன்

தென்றும் இது முதலில் தமிழிலேதான்

அவ்வாற்செய்யப்பட்ட

தென்றும் இந்நூற்பதிகச்செய்யுளாலும்,

வரந்தருகாதையராலும்

வினங்குகின்றமையின், இச்சரித்திரம்

வேறுபாஷையிலிருந்து

வந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை.

இச்சிலப்பதிகாரம், இளங் சொவழியானால்

தான் சொல்லப்பட்ட

தற்குக்காரணமும் கதைச்சுருக்கமுமனையதுள்ள

பதிகச்செய்

யுனை முதலிற்பெற்று, மங்கலவாழ் உதப்பாடலுமுதலிய

பத்து

றுப்புக்களையுடைய புநரீகாண்டமும்,

காடுகாண்காண்டமுதலிய

பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய காடுகாண்காண்டமும், குன்றக்குர

வை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வநீரீகாண்டமுமாகப் பு

க்கப்பட்டுள்ளது. இதில் இராமத்தமிழின் பாசுபாடான வெண்

பா அகவற்பா கலிப்பா என்பவைகளும், இலகத்தமிழின்

பாசு

பாடான ஆற்றவரிமுதலியபாக்களும், நாடகத்தமிழின்

பாசுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன. இவற்றுள்

மிகுதியாகவுள்ளது அகவற்பாவே.

{

இந்நூற்கு

அரும்பதவுரையென்பதும், அடியார்க்கு நல்லநுரையென்றும்

இரண்டுரைகருணை. அவற்றுள், அடியார்க்கு

நல்லாருரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அரும்பதவுரை

முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே

அரும்பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்கு

முன்பு இந்நூறுகுப் பழை

வுனாயொன்றிருந்ததாகவுந்தெரிகிறது. அவ்வுரை
இக்காலத்திற் கப்படவில்லை. இந்நூலிற் சிலசில இடங்களில்
அரும்பதவுரையாசிரியர்கொண்டபாடம்
வேறாகவும், அடியார்க்கு நல்லார்கொண்டபாடம்
வேறாகவுமுள்ளன. அவை அவ்வவ்விடத்துள்ள உரையே
றுபாடுகளால் நன்கு புலப்படும்.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின் பொ
ருளை மட்டுமே ஒருவாறு புலப்படுத்துச் சிற்சிலவிடத்து
மேற்கோள்களையுடையதாய் மிகச்சுருக்கமாக
இந்நூல் முழுமைக்கும் எழுதப்பட்டுள்ளது.
அவ்வுனாயாசிரியர்பெயரும் அவரிருந்தவிடமும்
அவர்காலமுதலியனவும் ஒருவாற்றாணுந்தெரிந்துகொள்ளக்
கூடவில்லை.

முகவுரை.

ந.

அடியார்க்கு நல்லாரை, அவ்வருள்பதவுரையைப்
பெரும்
பாலுந்தழுவிடும், சிறுபாடம் மறுபுறம்,
சிலவிடத்துப்பத
வுரையாயும்,
சிலவிடத்துப்பொதிப்புரையாய் மெழுதப்பட்டு,
ஆங்காங்குச்
சொன்னபொருளையங்களை இனிது புலப்படுத்தி
உரியவிடங்களில் இயற்றிநிற்ப்பகுதியாகிய
ஐந்திலக்கணங்களை
யும், இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் பகுதிகளையும்
பலநூல்

மேற்கே. ரணமுகமாக
நாருவினாரும் விசேடவுரையோடுகூடி
இயன்றமட்டில் ஒவ்வொரு நபரும் குதெரிவித்து
மிகயிரி

வாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாறாக சிரியரிடமும்
காலமுத

லியானமும் நன்றி விளக்கவில்லை. ஆகவே
இவ்வாறாக சிரிய

ர்க்கு நீர்த்துவிடாமல் வலிமையுடன் பையாறுண்டென்பதும்,
இவ்வ

ரை அக்காலத்திற்குப் போப்பாணைகாங்கேயர்கோனென்ற
ஒரு

பாபுவாற் செல்லிக்கப்பட்டதென்பதும் பின்புள்ள
பழைய

உரைச்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்களால் தெரிகின்றன.
நேர்கைவென்பா.

க. பதந்தி மீது ஊழைப பாட்டு மெழுகும்
பொருந்துவதி மெல்லப் பொருளுக் - தெரிந்திப்
படியார்களு - உயர்ப்பந்தா னன்னா
லு, யார்க்கு லெல்லனன் பார்.

பாட்டு காலத்தின்படி.

ஊழ் தவழி நு மெல்ல முகிள் பரவருந்தோ
சேவல் தெரிந்த காலப்பதி காத்தோ சேர்ந்தல்பாரு
பாருத் தெரிய விரித்தோத் தா அடியார்களுநல்லா.

காநித் தருவா னுயர் கைய்பையக் காவலினே.

க. கைவழிப் பிழத்திக் கடத்தி லடைத்துக் கடிப்பெருங்
காறுமைக் நேரமைபாசா வாய்செய்கை போலுமக் காலமெனுவ
கூறுமைத் தவிர்த்த நர் பொப்பண்ண காங்கேயர் கோனெடுத்த
சேற்றிச் செருக்கல்ல வோதமிழ் முன்னரை சொல்வித்ததே.

அடியாராக் குநல்லாருநாயில் சிலவிடத்திருந்த
 கடினமான சொற்சேனையாற்றி அவ்வவ்விடத்தில்
 வேறுசொற்களை யமைத் தும், ஒருவாற்றா லும்
 விளங்காதனவும் இடக்கர்ப்பொருளையுடையனவுமாகிய
 சிலவற்றை நீக்கியும், மாணக்கர்களுக்கு விள
 ங்குதற்பொருட்டு தூதன்மாக எழுதப்பட்ட
 குறிப்புக்களைச் சிலவிடத்து

அடியாராக் குநல்லாருநாயின் பின்னர்ச்சேர்த்திருப்

உ முகவுரை.

ததாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டுடைச்செய்யுளென்றும்

பெ

யர்பெறும்.

இக்கதைநடங்ககாலமும் இளங்கோவடிகள் காலமும்

ஒன

மென்றும் இது முதலில் தமிழிலேதான்

அவசாரம்செய்யப்பட்ட

தென்றும் இந்நூற்பதிகச்செய்யுளா லும்,

வாரந்தருகாதையாலும்

விளங்குகின்றமையின், இச்சரித்திரம்

வேறுபாஷையிலிருந்து

வந்ததென்று சொல்வதற்கிடமிலை.

இச்சிலப்பதிகாரம், இளங்கோவடிகளால் தான்

செய்யப்பட்ட

தற்குக்காரணமும் கதைச்சுரு கடிமும் ந்துள்ள

பதிகச்செய்

யுனை முதலிற்பெற்று, மங்கலவாழ்ந்துப்பாடலமுதலிய

பத்து

றுப்புக்களையுடைய புகாரிகாண்டமும்,

சாநிகரணசாஸ்தமுதலிய

அரும்பதவரை. **உங்கரங்குள்வ**

கிரியைச் செய்கின்ற பொருள், மட்டுமே ஒருவாறு புலப்படுத்திச்
 சாற்கிலவிடத்து மேற்கோள்
 களையுடையதாய் மிகச்சுருக்கமாக இந்நூல்முழுமைக்கும்
 எழு
 தப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு யா கிரியர்பெயரும்
 அவரிருந்தவிட
 மும் அவர்காலமுதலியனவும்
 ஒருவாற்றாறு ந்தெரிந்துகொ
 ள்ளக்கூடவில்லை.

முகவுரை.

௩

அடியார் க்குநல்லாருரை, அவ்வரும்பதவுரையைப்
 பெரும்
 பாலுந்தழுவிடும், சிறுபா ளமை மறுத்தும்,
 சிலவிடத்துப்பத

வுரையாயும்,
 சிலவிடத்துப்பொழிப்புரையாயுமெழுதப்பட்டு,
 ஆங்காங்குச் சென்னாயம் பொருணயங்களை இனிதுபுலப்ப
 டித்தி

உரியவிடங்களில் இயற்றம்முப்பகுதியாகிய
 ஐந்திலக்கணங்களை
 யும், இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பகுதி யுளையும்
 பலநூல்

மேற்பே ரண் முகமாக
 நன்னுவிளக்கும் விசேடவுரையோடுகூடி
 இயன்றமட்டில் ஒவ்வொன்றையும் நன்னுதெரிவித்து
 மிகவிரி

வாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு யாகிரியரிடமும்

காலமுத

லியனலம் நன் துவிளங்கனில்லை,

ஆயினும்

இவ்வுரையாசிரிய

ர்க்கு நம்பையாக்காவலென்ற

ஒருபெயருண்டென்பதும், இவ்வு

ரை அக்காலத்திருந்த பொப்பண்ணகாங்கேயர்கோனென்ற

ஒருபெயரால் செய்கிக்கப்பட்டதென்பதும் பின்புள்ள

பழைய

3. ராச்சிறப்புப்பாபிரச் செய்யுட்களால் தெரிகின்றன.

நேரிசை வெண்பா.

பருந்து பழையெனப்பாட்டு மெழாத்தும்

பொருந்தாவி யெல்லாப் பொருளுந் - தெரிந்திப்

படியார்க்கு நான் செய்தபாபெத்தானனனா

வடியார்க்கு நல்லா'ன்னார் பான்.

பாட்டு'னகாலித்துறை.

ஐந்தாம் பழாந முன்று முகிற் புரவகுந்துச

சேவன் தெரித்த உலப்பறி காத்திற் சேர்ந்தபொரு

நாருந் தெரிய விரித்துரைத் தானடி யார்க்குநல்லா

காநுந் தருவுட்கோரா னிழம்பையர் காவலனே.

காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்துக் கடியபெருங்

காற்றைக் குழம்பைமகி வார்ப்சய்கை போலுமக் காலமெனுங்

கூற்றைத் தவிர்ந்தநாள் பொப்பண்ண காவ்கெயர் கோனென்த

சேற்றுச் செருக்கலை வோதமிழ மூன்றுரை சொல்வித்ததே.

அடியார்க்குநல்லாருரையில்

சிலவிடத்திருந்த

கடினமான சொற்றோமார்த்தி

அவ்வவ்விடத்தில்

வேறுசொற்களை யமைத் தும், ஒருவாற்றாலும் விளங்

காதனவும் இடக்கூப்பொருளையுடையனவுமாகிய

சிலவற்றை நீசகியும், மாணக்கர்களுக்கு விள

ங்குதற்பொருட்டு நூதனமாக எழுதப்பட்ட

குறிப்புக்களைச் சிலவிடத்து

அடியார்க்கு நல்லாருகையின் பின்னர்ச்சேர்த்திருப்ப

முகவுரை.

பதன்றிப்பழைய அரும்பதவுரையில்

வேண்டியபாகங்களையும் அவ்வவ்விடங்களில் அவற்றின்

பின்னே சேர்த்தும் பதிட்டித் திருக்கிறேன்.

இங்ஙனம், 2-ந்தமநானுபுரம். வே. சாமிநாதன்.

சிலப்பதிகாரநாலாசிரியராகிய

இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

இந்நாலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சோநாட்டில் வஞ்சிகரத் திருந்து அரசுசெய்த சோலாநன்னென்றும் அரசனுடைய புத்திரர் ; சோன் செந்தூட்டுவனுடைய தம்பி ; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டுப் பின்பு திறவுபுண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர்பெற்றார் ; இவர் திறவுபுண்டதற்குக்காரணம் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் கரு-ம் பக்கம் உரு-ம் வரி முதல்பவற்றாலும், இவர் இந்நூல்செய்ததற்குக்காரணம் இந்நூற்பதிகத்தின் முதற்பாகத்தாலும் விளங்கவுணரப்படுகிறது ; திறவுபுண்டபின்பே இந்நூல் இவரால்செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலைபுட்கொண்டும் இக்கதைமுகமாகச் சிலதருமங்களை உலகத்தார் கீழுத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையெண்ணியும் இவர் இந்நூலைச்செய்தனார் ; இவர் தபதிமரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக்கூறதலபோலவே ஏனைச் சோழபாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறுபாடின்றி நன்றாகச் சொல்லியிருத்தலால், இவருடைய திறவின்னுய்மை நன்குபுலப்படுகின்றது. இந்நூலின் இடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய

சரித்திர சங்கீதச்சரிபாஃபோந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு
 உலகத்தாரைநோக்கிச் சொல்லப்போதல் இவர்க்கியலடி, பின்னும்
 யாரேனும் மிக்க அன்பு உடையவிறத்ததாகச் சொல்லும்பொழுது
 அத் துன்பத்திற்குக்காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள்
 தீவினைசெய்ததைக்குறித்தும் நல்வினைசெய்யாமைபக்குறித்தும்
 அப்பொழுதப்பொழுது இவர்மனம் இரங்கிற்றென்ப உத்த
 ஆங்காங்குள்ள பாடல்கள் புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராத
 லால இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள் பல அவ்வவ்விடத்திக்
 காணப்படும்.

இவர்காலமும் சிலப்பதிகா ௨ க் கதைநிகழ்ந்தகாலமும்
 ஒன்றாதலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலும் மதுரையிலும் நடந்த
 சரித்திரங்களு அறிந் தெரார்வாய்க்கேட்டும் மலைநாட்டினிகழ்ந்ததைத்
 தாம் நேரிக்கண்டும் இந் நூலைச்செய்தனர்.
 இவ்வனம்செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகத்தாலும், ௨௫-வது
 காட்சிக்காதையாலும், ௩௦-வது வரந்தருகாதையாலும், விளங்க வுணர்
 க.

இக் காதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின்
 கதையையும் இந்நூலினிறதியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த
 இவர், அக்கதையை மணிமேகலைப்பெயரால் ஒரு காப்பியமாக யான்
 செய்துமுடித்தேனென்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவாணிகள்
 காத்தனர் சொல்லக்கேட்டி அவ்

௨

வாறு செய்யாதுவிடுத்தனர். இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தினை காட்டி
 பக்கம் ௫-ம் வரிமுதலியவற்றிற்காண்க.

சமயம்.—௨௬ - வது கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன்
 இடையந் செல்லப் புறப்பட்டபொழுது [அடி ௫௪-௫௭] “நிலவுக்கதிர்
 முடித்த மீனிருள் சென்னி, புலகுபொதி புருவத் துயர் ந் தேரான்

சேவடி, மறஞ்சீர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனைத், திடைஞ்சாச சென்னி யிறைஞ்சுவலங் ககாண்பு” எனவும், பின்பு [அடி ௬௨-௬௭] “ஆடக மாடத் தறிதுயி மைர்த்தோன், சேடங்கொண்டு சிலரின் தேத்தத், தெண்ணீர் கார்த ஸஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, ஸங்கு வாய்கி யணிமலிப் புபத்தித், தாங்கின லகி” எனவும், செஞ்சுட்டியவகைநோக்கி, இமயத்தினின்றும் வந்த முனிவர்கள் கூறியதாக [அடி ௬௮-௭௬] “செஞ்சடை வானவ னாருபினில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கௌரப்” எனவும், வார்த நகர தையில் மாடலென்கூறியதாக [அடி ௭௭-௮௨] “ஆரே ஸூர்த்தோ ஸ்ரு ணிற்றோன்றி, மாலைம் வளக்கி ப மன்னவ ஸுதலின்” எனவும் இயகோ கூறி யிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் ஸூ வமென்று தோற்றுகின்றது. இவருக்கு ஈழகொன்று பெயர் வந்திருத்தலைக்கொண்டும், பதிகத்தில் “குணவாயிற் கோட்டத் தரகதுமற் திருந்த” என்பதற் கோட்டமென்றதற்கு ‘அ நகன்கோயில்’ என்று ஈழபார்க்குநல்லார் பொருளெய்திருத்தலைக்கொண்டும், இந்நூலிற் சிலவிடத்திற் றானமதக்கொள்கையை இவர் மிகுந்தச் சொல்லியிருத்தலைக்கொண்டும் இவ ரதுசமயம் சைனமென்று கூறுவாருமுள்.

காலம்.—“உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு, னுரைசா லாக ளுள்ள மணிகை க்குடல் வாணிகன் சாத்தன் கட்டளவர்” என இ மநூற்பாதிசுத் திறுதியிலும் “இளங்கோ வேர்த னுருளிக் கட்ட பவாய்கெழு கூல வரணிகன் சாத்தன், மாவண் டமிழ்ந்திழ மணிமே கட்டிற், மாவண் பாட்டித் துளிய வைத்தனன்” என மணிமேகலையனுடையபதிகத்திறுதியிலும் கூறிவரு த்தலால், இளங்கோவடிகளும் சாத்தனாரும் ஒருவர்முன்னையல்லாருவர் முறையே” சிலப்பதிகாரத்தையும் மணிமேகலையையும் இயற்றினுள்ள போதந்தலாலும், தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரச் செய்யுளியல், “புகா னை முதலா” என்னும் குத்திரத்தின் விசேடவுரையில் “சீத்தலேச்சாந்தலா ராற்செய்யப்பட்ட மணிமேகலை” என உச்சமேற்புலவர்கொள் ளச்சினுக் கிணியரெழுதியிருத்தலால்

மெற்கூறியசாத்தனார் கடைச்சங்கப்புவருளொருவராகிய
 சீத்தலைச்சாத்தனான்று தெரிதலானும், இளங்கோவழிகர் காலம்
 கடைச்சங்கப்புவரர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. அக்கடை
 சங்கப்புவருட் சிறந்தவரும் மதுரைக்கணக்காயனார்
 மகனானாகிய **நக்கீரனார்** இறையனாகப் பொருளுக்குத் தாம்
 இயற்றியவுரையில் இந்நூலிற் கானல்வரியிலுள்ள “நினைங்கொள்”,
 “துறைமேய் வலம்புரி”, “நோர்

ந.

தநய் காதலர்”, “புணர்துணை” என்னும் பாடல்களையெடுத்து
 உதாரணமாகக் காட்டியிருப்பதிங்கான்க.

இளங்கோவழிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்
 கடவுளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயில்சமைத்து
 விழாக்கொண்டாடியகாலத்தி இலங்கையரசனாகிய நயவாருவென்பவன்
 உடனிருந்தானென்று வரந்தரு காதையாலும், அக்கயவாருவும்
 இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில் கட்டுவித்து
 விழாக்கொண்டாடினென்று இந்நூற்பதிகத்தைச்சார்ந்த உ
 னைபெறுகட்டுரையாலுந் தெரிகின்றன. இம்மைக்குச் சற்றேறக்குறைய
 எகூ0 - வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாருவென்னு மாசனெருவன்
 இருந்தா னென்று இலங்கைச்சரித்திரத்தாற் (=மகாவம்சம்)
 புலப்படுகின்றது. பின் னும் சற்றேறக்குறைய எகூ0-வருடங்களுக்கு
 முன்பு கயவாருவென்னும் மட்டுரோசனிருந்ததாகவும்
 அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இந்நூலிற் கூறிய
 வேற ன்ல அரசர் களுடைய காலத்தை ஆராயும் பொது
 இந்நூலாசிரியர்காலம் இரண்டாங்கயவாருவின் காலத்திற்கு முந்
 தாயதாகத் தெரிகின்றனாயின், இவர்காலம்,
 மேலுணியப்படுகிறது.

முதற்கயவாருவின் காலமென

சிலப்பதிகாரவுரையாசிரியராகிய அடியார்க்கு நல்லார் வரலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை ; ஆனாலும் நச்சினார்க்குரியரால் மறுக்கப்படுவனவற்றுட், சில இவருடைய கொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம் நச்சினார்க்கு

இவருடைய காலத்திற்கு முந்தியிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகிறது. இவர், மறையுரையாசிரியர்கள் போலன்றித் தாம் எடுத்துக்காட்டும்மேற் கொள்கை இன்னஇன்ன நூலின்கண் உள்ளனவென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறு சில குறிப்பும் இவராலெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. ஐந் திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் ஆகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்த நூலிலிருந்தே உதாரணங் காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல்செய்யப்படும்கொழுதிருந்த இசைத் தமிழ்காடகத்தமிழ்நூல்கள் பலவும் இவர்காலத்து இறந்தபேரணமையால், இவர், அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்கு இசைநுணுக்கம் இந்நீரகாளியம் பஞ்ச மரபு பாதசேனாபதியம் மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் என்னும் ஐந்திநூல் களையுமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இந்நூலுள் இந்திர விழவூரெடுத்த காதையில் [அடி ௧௪௪] “சித்தினைச் சித்தினைத் திங்கள் சேர்ந்தென” என்ப

. ௪

றும், கட்டுரைகாதையில் [அடி ௧௩௩ - ௧௩௫] “ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளி வாரத்து” என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக்கொண்டும், அவ் வவ்விடத்துள்ள ஒவ்வொரு குறிப்பைக்கொண்டும், ஊகித்துக்

கோவலன் கண்ணகி இரு வரும் இன்னகாலத்துக்
காவிரிப்பூம்பட்டினத்திருந்து புறப்பட்டார் களென்றும் இன்ன
இன்னகாலத்து இன்னது இன்னது செய்தார் களென்றும் எழு
திக்கொண்டுபோகிறார். * [உரு - ௩௪; உரு - ௧௨; ௧௦௭-௨௦; ௩௦௮
- ௨௪; ௩௩௩ - ௨௩; ௩௩௪ - ௧௧; ௩௪௬ - ௩] இவருடைய
உரைநடை சிறுசிலவீடத்தி எதுகைமோனைமுதலியவற்றோடு கூடி
இனியசுவை பயந்து செய்புணடையாகவமைந்துள்ளது. இந்நூலுள்
ஒவ்வொருபகுதிகளைத்தனித்தனியே படிப்போர்க்கு அங்ஙனப்பகுதிகள்
ஆங்காங்குள்ளவைகளாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவர்
கருத்தாதலால் முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். அதனை
இவ்வுரையிற் பலவீடத்தும்காணலாம். இவர் கருத்து இன்னதாதலைச்
சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் ௩௪௨-ம் பக்கம் எவதுவரிமுதலியவற்றிற்கா
ண்கூலத்திவ்விடத்தேனும் திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின்
அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல்லின்
னாட்டுவழிக் கொன்றும்,
அக்காலத்துவழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்து எவ் விடத்தேனும்
வந்திருக்குமாயின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னது
இன்னபழமொழியென்றும் புலப்படுத்துவார். ஒருதலையாகப்பொ
ருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத்
தோற்றியவாறேபொருள்கொள்ளக்
கிடந்த போதறியென்பதை இவர் இகரவீற்று
வியங்கொளாகக்கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று
பொருள்செய்திருக்கிறார் [௩௧௧-௧௧.]; [௩௧௧-௧௧]
கினியரும் காட்டியென்பதை இகரவீற்று
வியங்கொளாகக்கொண்டார்; கிந்
தாமணி, கோவின்னதயாரிவம்பகம், ௩௮.]. இவர், 'கானல்வரியில்
விரியக்
கூறுதும்' [௧௧-௩; ௧௨ - ௩] என்றும்,
முன்னர் ஆனியென்பதனுட்கூறி
னும்' [௨௦௧ - ௧-௮.] என்றும் எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு
உரை;

செய்திருந்தனரென்பதும்,
விரித்துக்கூறுகும்'

‘அழற்படுகா தைக்கண்ணே

[கௌ - உக.]

என்றும்,

‘கட்டுலாகா தையுள் விரிபக்கூறுவாம்’

[உகௌ-கௌ.]

என்றும் எழுதியிருத்தலால், கட்டுலாகா தை முதல்யவறுநிற்குய
இவர்

உரைசெய்து வெள்ளையிருதாபொன்றதும் வெள்ளையாகின்றன.

* இங்கே காட்டிய இவ்விரண்டெண்களுள், முன்னது
சிலப்பதிகார அச்சப்படுத்தகத்தின் பக்கத்தையும், பின்னது
அப்பக்கத்திள்ள வரியையும் புலப்படுத்துவன.

சிலப்பதிகாரக் கூகதைச்சுருக்கம்.

[க.--*புகார் காண்டம்.]

சோழவாநாட்டிற் காவிரிதி கடலொடுகலக்கும்
மங்கழகமென்றுந் துறைபாட்டையுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய
இராசதானியாகவுள்ளதும் பெரியோர்களால் செப்பித்தும் பாராட்டி
புகழ்ப்பெறுவதுமாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்
சோழநரிநாலன்: அரசாட்சிசெய்துவருகையில், இப்பர் கவிப்பர்
பெருங்குடியொன்றும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடி
யார்குடைத்திவந்தோட்டிய மாசாத்திவானென்பான், தன்மகன்
கோவலனுக்கு அந்நகரில் அம்மரபினுதித்த மாறாய்கன் மகன்
கண்ணகியை மிக்க சிறப்புடன் மணம்புரிவிக்க, கோவலன்
கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்தி நலம்பாராட்டி இன்புற்றுத்
தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்குநாட்களில், ஒரு நாள், அக்கோவலன்ருயாகிய
பெருமகன்க்கிழத்தியெப்பவன், கோவலனும் கண்ணகியும்
இவ்வாழ்க்கைகைபசுச் சிவந்தாநடத்திக் கைதேர்ந்து உயர்ச்சி.

பிறுவிடங்குதலைக் காணவேண்டி வேறொருமானிகையில் இல்லற
 ஈ - த்துத்தறையேன்ரும் பொருள்களைக் கிரமி வேலைசெய்பவர்களையும்
 நியோஜித்து அவ்விருவையும் அகிலிநத்த, அவர்கள்
 மனவொருமையோடு அது லிருந்து அறவோர்க்களித்தல்
 அந்தனரோம்பல் துறவோர்க்கெதிர்தல் முதலியவற்றைச்செய்து
 இவ்வாழ்க்கையை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயி னர்; இவ்வாறு
 சிலவருடங்குபிந்தன.

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், டிக்கஅழகுடையவனும்
 ஆடல்பா டல் முதலியவற்றில் பிகத் தேர்ச்சிபெற்றவனுமாகிய
 மாதவியென்னும் நா டகக்களரி கை யை
 விநம் பித் தன்பா டுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் நாள் தோறும்வெ
 ட்த்து அவனோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வாளுயினன். கண்ணசி
 பரிவாற் றாயிருந்த அவ்வருத்தத்தைச் சற்றும் வெளிப்படுத்தா
 மல் அவன்பாற்

நித்தேனும் வெறுப்பினி இல்லறவொழுக்கத்தை வழுவா டு நட
 த்தவந்தான்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அந்நகரத்தில் இந்திரனுக்கு த்தி
 ருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்முடிவில் அந்நகரத்தார் நத்தம் பரிவா
 ய்களோடு கலாநிதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதவியுடன்
 கடற்க ளையாக டர் து ஓ டித்தி டிருந்தது

அவர்கையிலிருந்த வீணையை வாங்கிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப்
 பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையைவாசித்தான்; அவன்பாடிய பாட்டுக்கள்
 பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவி யிருந்தமையின்,
 மாதவ, 'இவன் வேறுமகளிர்பான் விருப்புடையன்' என் றெண்ணிப்
 புலந்து அவள்சகையினுள்ள வீணையைவாங்கித் தான் வேறுகுறிப் பில்லாத
 வளாக விருப்பினும் அவ ள்வேறுகுறிப்புள்ளவளு கத் தனக்குத்தோற்
 தினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே
 அகப்பொருட்சுவை யைத்தழுவிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப்
 பாடிக்கொண்டு அவ் வீணையை வா சித்தான்;
 அதனைக்கேட்டகோவலன், வேறொருவர்மேல்மனம்

வைத்து இவள் பாடினாள் என்றெண்ணி ஊழ்வினை மீன்முயத்தியால்
 வெறுப் புற்று அவளோடு அளவளாவாமல் தன்விடையடைந்து,
 தேவர்தியெ ன்னும் பார்ப்பனத்தோழியோடு
 சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகி பைக்கண்டு அவளுடன்
 பள்ளியிறையிற் புருந்தி அவள் மேனி வாட்டத்தை யும்
 மனவருத்தத்தை யுந்தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக்காட்டியொழுதும்
 பரத்தையோடு மருவி ஒழுகிய காரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்த
 பொருட்குவியல்களையெல்லாம் தொலைத்து வறுமையடைந்தேனே,
 அஃது எனக்கு மிகவும் நாணத்தருகின்றது' என்று சொன்னாள். கண்ண
 கி, 'மாத விக்குக்கொடுத்தற்குப் பொருளில்லா மையால் தார்ப்
 புகொள்ளினாள் என்று கருதி, 'அடியேனிடத்து இரண்டு மிலம்புள்ளாள்;
 அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க' என்று சொன்னாள்; அவன, 'மதுரை
 பையாடலுடைய இச்செல்லம்பை வாணிகமுதலாகக்கொண்டு
 விரைவாக விரைவாகப் போருள்தேடித் தற்கெண்ணினேன்; நீயும்
 வரலவேண்டும்' என்று சொன்னான். அவளும் சமர்த்திக்க, கோவலன் அன்றிரா
 கடைபாடித்திரி கண்ணகியையழைத்துக்கொண்டு ஒரு
 வருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காணியின வடகரை அடியாக
 மேற்கேசென்று ஒரு பூஞ்சோலையையடைந்து அதில் தவருஞ்ச
 பத்திகொண்டிருந்த ஆடுகதசமயத் தவமுதியோளைய
 கவுந்திபைக்கண்டு வணங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்கன்பால்
 அறநூறகேள்விகளைக் கேட்டற்கு உடன்வருவேன்' என்று சொல்லப்
 பவளோடும் வந்திக்கொண்டு அங்கமடைந்து அங்குவந்த
 சாரணர்களைத்தரிசித்து உடமேலிக் காவியில் தென்கரைசேர்ந்து
 ஒருபொழியிலிருந்தான்; அப்பொழுது அங்குவந்து கண்ணகிபையும்
 கோவ லையும் அவமதித்துப்பேசிய ஒருபரத்தையையும்
 முருகூர்த்தியையும் கவுந்தி நரிவடிவங்கொள்ளும்படி சித்தி, அவர்க
 ளைப்பாருளதைப்பற்றி இரங்
 கிய கோவலன்கண்ணகியைக்கர்வேண்டுகொண்டால்
 அவர்களுக்கு அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில் நீங்கும்படி சாபங் கொடுத்தான்.

பெரிய மூலமும் உறைபூரையடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக் காண்டம்.]

அடைந்தவர்கள் அன்று அப்பா கந்தமங்கி மறநாடகாலையிற் புறப் பட்டுச் செறிதுதூரஞ்சென்ற ஓரிடத்திலிருந்து இப்பாபாநி யங்குவந்த ஓர் தணாலல், வழித்தெரிந் துகொண்டு அப்பாந்சென்றார்கள். செல்லாமபொழுது ஒருநாட்காலையிற் கோவலன், கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் ஓரிடத்தில் வைத்துவிட்டுக்

காலக்கடன்கழித்தற்பொருட்டு ஒருபொய்கையையடைந்து நிற்கையில், தன்நிரிவாற்றுகுவருந்திய மாதவியாஸ்னுப்பட்டதி அவளோ லையுடன் காவிநிப்பும்படின் தனிநின்றம் அங்குவந்த கொளிகென்னும் அந்தணைக்கண்டு தன்நிரிவால் தன் தந்தை தாய் முதலியோர்களும் மா

தவியும் படுகிறவருத்தங்களை அவனால தெரிந்து யிக வருத்தமுற்றத் தான் புறப்பட்டதற்குக் காரணத்தையும் தன்வணக்கத்தையும் தன்னுடைய தன்

தைக்குச்சொல்லிப் பாதுகாத்திக்கொண்டிருக்கும்படி அவசியனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும் கண்ணகியையும்டைந்தஅவர்களுடன் புறப்பட்டுஇடையிற்

எ

சந்தித்த டாணர்களுடன் அளவளாவி அவர்களால்வழியினளவுதெரிந்துகொண்டுபோய் வைணு பபாறையைடைந்து அதனைத்தொழுது புணையேறி அக்க னைசென்று மதுரையின மதிப்புறத்ததாகிய முனிவரிருக்கையில் தங்கினான்.

மற்றைநாட்காலையொன்று கவுந்தியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு நேர்ந்த துன்பங்களைச்சொல்லி வருந்திப் பின்பு அவள்தேற்றத்தேறிக் கண்ணகியை அவள்பால்வைத்தவிடத்த தான் வானிகஞ்செய்தற்குரிய இடமறி தற்பொருட்டு மதுராககத்தின் உள்ளேசென்று அதன்வளங்களையெல்லா க்கண்டு பிண்டு கவுந்தியையடைந்து அங்ககர்ச்சிறப்பு முதலியவற்றைச் சொல்லி, பின்பு, அங்கேவந்த தனது எட்பாளையுரிய மாடலென்னுமந்தண லேபி சல்லாபஞ்செய்து உண்டிபந்தான். அப்பொழுது, கவுந்தி, அங்கு

வந்த இடசகியர் தலையாகிய மாதிரியைக்கண்டு அவனது
 நல்லொழுக்கத்தைதோக்கி, 'இவனிடத்தில்' கண்ணகியை
 அடைக்கலமாகக்கொடுக்கலாம்' என்று நிச்சயித்து அவனையழைத்துக்
 கண்ணகியின் கற்புமேம்பாட்டையும் அவள்மேன்மைத்தன்மையையும்
 உயர்ந்தோர்களால் கொடுக்கப்படுப அடைக்கலப்பொருளைப்
 பாடிக்கொடுத்தார் அடைந்தபயனையும் அவட்கு விளக்கச்சொலித்
 கண்ணகியை அவனிடம் ஒப்பிக்க, அவள் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று
 விடைபெற வந் கண்ணகியைக் கோவலனுடனழைத்துக்கொண்டு
 ஆயிரபாடியைநடக்கும் தன யிட்டையடைந்து அவ்விருவரையும் புதிய மீ
 னையாள்விலடைவித்து மகவுபசரித்துத் தன்மகன் ஐயையென்பவனைக்
 கண்ணகிக்குத் தலையாகவைத்தாச் சமைத்தற்குரியபொருள்கள்
 பலவற்றையும் கொணர்ந்துகொண்டார் கண்ணகி அவற்றைச்
 செய்விதாகச்சமைத்தி முறைப்படிபுண்ணிக்கக் கோவலன் இட
 டாகவுண்டு கண்ணகியை அரு கழைந்து அணைத்து, 'நீ இந்
 தப்பாடிவடிகில் வந்ததையெண்ணி நாம் தாய் தந்தையர்
 என்னவாழ்ந்து நான் உன்னை? நீக்க செல்வத்தை அனுடவித்துக்
 கொண்டுநின்ற நாம இரதக் கொடியதன்பத்தையனுடவித்தது
 கனவோ? அனவாயின், இதற்குக்கா ணையாக முன்பு செத்த
 தலையாகயாதோ? யான் உனதுமறிந்துலேன்; வினவோயும்
 விடவோயும்கூடிப் பிறரைப் புறங்கூறுங் கூட்டத்திட அருந்த
 நல்லவையொழுக்கத்தைத் திறந்த மகாபாலியாகிய எனக்கு இனிந்
 திக்கது உனது தற்கதியுண்டாமோ? இ நமுனருவார்க்கும் ஏவல்
 செய்தலையொழிந்தேன்; உனக்கும் துன்பஞ்செய்தேன்
 ;இக்கூடாவொழுக் கம் தீர்த்து நீயு செய்வனலேன்' என்று
 பலவாறிரங்கி, 'சுற்றமுதலிய
 வற்றைமீங்கி நா ணமுதல் பாவ ற்றையும் கற்பையும்
 பெருந் துணையாகக்கொண்டு என் னோடுவந்து எனது தனிமைப்பத்திர்த்த

“பொன்னே கொடியே புதுபூம் கொதாப், காணின் பாவாய் நீலி
விளக்கே, கற்பின் கொழுந்தே பொற்சின் செல்வி” இனி, உற்றுநுடைய
சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டு போய் விரைவில்விந்துவருவேன் ;
வருமளவும் தனிமையால்வருந்துதலை ஒழிவாயாக் என்றுசொல்லி, ஒரு
சிலம்பைவாங்கிக்கொண்டு அவள் தனியே யிருத்தலைக்கண்ட
மனமவ்வதம்புதலாலே பெருகிய தன்கண்ணீரை அவள் கண்டால் வருந்
துவாழ்நாறு மறைத்தவளாகி அங்விடத்தைநீங்கிப் பிரிதம்

அ

குத் துணியில்லாத மனமுடையவனுப்ச் சென்று எதிர்ப்பட்ட னர்
நிமித்தங் களை அநியாமம் கடைத்தெருவிற்புகுந்து எந்நே நூறு
பொற்கொல்லர் பின்னேவர முன்வந்த ஒருபொற்கொல்லனைக்கண்டு
இவன் அரசனாற் பெயர்பெற்றோனென்றெண்ணி அவனருகிற்சென்று, ‘
அரசன நேலியனிதம் குத் தகுதியான சிலம்பின் விலைமதிக்கும்
வர்க்கையுடையாயோ’ என்று வினாவி, அவன் மிக்கபணிவுடன்
தான்வல்லுதலைக்குறிப்பிக்கக் கோவலன் தான்கொணர்ந்த
சிலம்பைக் காட்டினான். அவன்பார்த்தி, ‘இதனை அரசனுக்கு
யான்றெரிவித்துவருமளவும் என்விட்டிதற்கு அயலதாகிய இவ்விடத்தே
நீரிரும்’ என்று ஓரிடத்தைக்காட்டிச் செலலக் கோவலன் அங்விட
த்தேயிருந்தான். சென்றபொற்கொல்லன் முன்பு அரசன்மனைவியின்
சிலம்புகளுள் ஒன்றை வஞ்சித்துத் திருடிக்கொண்டவனாதலால்,
‘யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கவர்த்துகொண்ட சிலம்பு
எனவிடத்தேயுள்ளதென்று இராசாபுக்கு வெளிப்படுவதற்குமுன்னமே
அதனோடு ஒத்த சிலம்பைக்கொணர்ந்த இப்பதியவனால்
என்மீதுண்டாகும் ஐயத்தைப் போக்கலாம்’ என்ற தன் னுள்ளே
நிச்சயித்துக் கொண்டு, தன்மனைவியின் ஊடல்நீர்த்தம்பொருட்டித்
தன்கொயிலைநீங்கி அவன்கொயிலை கோக்கிக் காமபாவசொப்ச்
செல்லும் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக்கண்டு வணங்கித்துதித்து, ‘
கன்னக்கோல் முதலியன இல்லாமலே கோயிற்கணிந்த
சிலம்பைத்திருப்பவன் அடியே னுடைய சிறியகுடிசில் அச்சிலம்போடு
வந்திருக்கிறான்’ என்றுசொல்லப் பாண்டியன் உடனே

காவலர்கள் கோயழைத்து, 'என மனைவியின் சிலம்பு இவன் கூறிய
கள்வன்கைட்டத்ததாயிருப்பின, அவனைக் கொல்லுதற்கு
அச்சிலம்போடு கொண்டு வருக' என்று சொல்லக்கருதியவன், விடையென்கும்
உலமாதலால் மயங்கி, 'அப்பாக்கொன்று அச்சுப்பைப்
கொண்டு வருதல்' என்று கட்டளைப்பட்டான், 'பொற்கொல்லன்
தன் மனைனம் பட்டி' 'த

ன்று தன்னுள்ளோ மகிழ்ந்து அக்காவலரை நுடவென்று
கோவலையடைந்து அவனைநோக்கி, 'இவர்கள் அரசன்கட்டளையாற்
சிலம்புகாணவந்தவர் கள்' என்று சொல்லிக் கோவலையுடைய
முகக்குறிமுதல்யவற்றைக்கொண்டு இவன் கள்வனல்லென்ற சொல்லும்
காவலர்க்கு இவ்வுழந்திறைத்து அவனைக் கள்வனென்று
வற்புறுத்துதற்குக் காவலரால் ஏதுக்கோயல் லாம் அவர்களுக்கு
எடுத்துக்காட்டினன; அப்பொழுது அவர்களுள் அறிவின்மையினால்
கொலையஞ்சா நொருவன் பிணரந்துசென்று கோவலையைத் தன்
கைவாளால்வெட்டிவீழ்த்துநான்.

இப்பால், கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில் பலவகையான உ
ற்பாதங் களுண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதலியோரால்
உற்பாதசாந்தியாகத் திருமலைக்குறித்துக் குரவைக்கூந்து
ஆடப்பட்டது; அதன்முடிவில் மாதரி கீராடுதற்பொருட்டு
வைகையயாற்றிற்குச் சென்றாள்; அப்பொழுது சிலம்பு திருடியவனென்று
துணிந்து கோவலனை அரசனெவலாளர் கொன்றசெய்தி யை
மதுரையிலிருந்துவந்த ஓநத்திசொல்லக்கேட்டுக் கண்ணகி பதைபதை
த்து மூர்ச்சித்துப் பலவாறுபுலம்பித் தானும் அவனுடனிறத்தற்குத்
துணிந்து

கூ

இடைச்சியர்மத்தியில்கின்று சூரியனைநோக்கி, 'கடிகர்ச்செல்வனே
'நீயறிய என் கணவன் கள்வனே' என்றாள்; அவன், 'நினைகணவன்
கள்வனல்லன்; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வுரை வினாவில் தீயுண்ணும்'
என்று அசரீரியா கக் கூறினான். அதைக்கேட்ட கண்ணகி மிகுந்த

கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற்றொரு சிலம்புடனே புறப்பட்டுக்
கண்டார்நடுங்கும்படி வீதிவழியே சென்று ஆங்குள்ள மகளிளாரோக்கிப்
பலவாறு புலம்பி, 'என்கணவனை முன்போலக்கண்டு அவன்சொல்லும்
நல்லுரையைக் கேட்பேன் ; அவ்வளங் கேளோடியின, என்னை
இகழாமின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டு சென்று வெட்டுண்டுவிடந்த
கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவில்லாத துயரத் தையடைந்த
அவனை முன்னிலைப்படுத்திப் பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவ ண்டம்மைத்
தழுவிக்கொள்ள, அவ்வளவில், அவன்உயிர்பெற்றெழுந்தருளின்
மதிபோன்ற முகம்வாடியதேயென்று சொல்லிக் கையாலே அவள்
கண்ணீர் லாமாற்ற, அவள் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டு கையாலும்
பூண்டுகொண்டு பவிரந்தார் ; உடனே
அவள் நீ இவகிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி அவ்வுடம்பைப் பொழுதுநீட்டிச்
சுவர்க்கம்புகுதற்குத்தேவர்களோடு கூடிச்சென்றாள். இவகேடுப்
புயிருக்கப் பாண்டியன்நெடுஞ்செரியன்மனைவி, தீக்கனாகள் பலவற்றை
க்கண்டிசென்று அவற்றைத் தன் கணவனோடு சொல்லிக்
கொண்டிருந்தாள் ; அப்பொழுது,
கண்ணகிகோபந்தனியாதவளாய் அரண் மனைவாய்ப்படைந்து
வாயிலோரால் தன்வரவை அரசனுக்கறிவித்து அவ னனுமறிப்படி
அவன்முன்சென்று, அவன் கேட்பத் தன் ணர் பேர்முதலிய வற்றை
யும், ஆராயாது கோவலனைக்கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும்
வெகுநாளை வாகசகலசாஸ்திக் கோவலன் கள்வனல்லென்று
தெளிவித்தற் பொழுட்டும், தன் சிலமாநிலுள்ளோயுள்ளபல மாணிக்க
மென்றாள் ; அவன், தந்தேவசிலம்புன்பால் முத்தென்று சொல்லி,
கொல்லப்பட்ட கோவலனிடமிருந்து விடைத்த சிலம்பை
வருவித்துவடப்ப, கண்ணகி அதையுடைத் தாள் ; உடைக்கவே
அதனினின்றும் மாணிக்கப்பால் தெறித்தது : அது உண்டி அரசன்
நடுநடுங்கி, 'இழிந்த பொற்கொல்லன் சொல்லைக்கேட்டேன்
கோவலன்மையையுடைய நாளுவரசன் ! நாளுவரசன் ! ! ஐயோ !
பீடபுகழ்ப்பற்ற இந்த அருமந்தகுலமஎன்றாற்பழியடைந்ததே !
என்ஆயுள் இவ்வே அமுயக்கடவது' என்று சொல்லி மிகவுந்துக்கித்து
மயங்கித் தானிருந்த ஆசனத்திலிழந்து இறந்தான் ;

50

ஹாக்காக்கும் வருணப்பூதங்கள் நான்கும் பெயர்ந்து சென்றன ; அந்தக் காலத் துள்ள இடங்கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே அய்யவம்மையை அறிந்தது

உனக்குச் சிலவற்றைச் சொல்லுவதேன்; அவற்றை

நிகேட்பாயாக; இந்நகர்த்து முன்பிருந்தபாண்டிபர்களுள் ஒருவரே னும்
 சிறிதும் கொடுங்கோன்மையுடையா ளல்லர்; இந்நெடுஞ்செழியன்
 அத்தன்மையனே; ஆயினும் இதுவந்தவரலாற்றைச் சொல்லுவோர் :

முன் கலிங்கராட்டி ஒன்றினை வசவென்பவனும்
க. "பு" தாசனாகிய குமாரனென்பவனும் தம்முட்பகைகொன்றி
ஒருவரைப்பொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது

ந. க. க. ப. ர. த்துக்கை உடவீதியுறசெ. ச. ஸ. இ. ப. ப. பா. க. ப.
பண்டம்விற்றுக்கொண்டிருந்த சங்கமனென்றும் வலிகளை உட. ந. ந.
ரத்தரசனிடம் தொழிலைசம்பாதிக்கொண்டிருக்கும் பாதனென்பவன்
(2) பன் பகைவனுடைய வுத்தனென்றபிடித்த சேசுலக்குக்காட்டிக் கொ

விட்டான்; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமம் மீண்டிப் பாயி-
 யெனபவன் மீது ந்தையாமுற்றுப் பதினான்றாள் பனவிடத் துமின்றி
 னென்பு ஓதமலையின் மேலேறித் கணவனைச் சேர்த்துப் பொருட்டுத்
 தந்தைய உயிரைத் தந்து நினைத்தவள், எமக்குத்
 துன்பஞ்செய்தோர் மறுபிதயிஸ்இதற்குப் பத்தையே அடைவார்களாக்
 என்று சாபமிட்டித்தான்; அப்பாத்தன இக்கோவல நுகப்பிறந்தான்;
 ஆதலால் நீங்கள் இத்தன்பமடைந்தீர்கள்; நீஇறவைக்குட்பதி
 னாலாவது தினத்தின் பகல்சென்றின்பு உன்னுடைய கணவனைக் கண்
 ட்சேர்வை” என்று சொல்ல அப்போது தந்திச்செல்ல, பின்பு கண்ணி
 யை நோக்கி வைையைக்கொய்யுமே மேற்றிசைசேர க்கிச்சென்று
 மலையாடடைந்து அதிலுள்ள திருச்சுவருன்மென்றும் மலையேறி
 ஓந் வங்கைம தந்து விழலினின்று பதினாலாவது தினத்தின்
 பகல்சென்றின்பு அப்போது மேலேறித்
 வடிவத்தோடுவந்த கோவலனைக் கண்டுகளித்து
 அவனுடன் விவரித்து மேலேறித் தேவர்கள் போற்றும்படி
 தவர்க்கமடைந்தார்.

[௩—வஞ்சிக் காண்டம்.]

கண்ணி, இவ்வாறு கணவனோடு விவரிப்பெறிச் சுவர்க்கம் போ
 ந்த கண்ட வேடர்வமகளிரும் வேடர்களும் மிகுந்த ஆசசரிமடைந்து
 தமது குறிச்சியிற் கண்ணிப்பொருட்டு
 ஒரு குவைக்கூத்துச் செய்வித்தார்கள். பின்பு அவ்வேடர்கள், இர்த
 அதிசயத்தைத் தந்தாட்டு அரசு கிபசங்குட்டுவனுக்குத்
 தெரிவிக்கவேண்டுமென்றெண்ணிப்பலவகையான காவல்கைப்
 பொருள்களையும் கைக்கொண்டுசென்று, மலையவங்கா ண்டறகுத்
 தலாதுதேய வேணமானோடும் தம்மி இளக்கோவடிக்கோடும்
 புறப்பட்டு நால்வகைத் தானையும் குழவந்திபேராத் தங்கனாயினுள்ளமன
 த்குவிவந்திருக்குஞ்சேன செங்குட்டுவனைக் கண்டிவணங்கிச்
 சொல்லார்கள்; அதுகேட்டு அவ்வரசன

கக

அதிகையிக்க, அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழாமிரிப்பாகிய சாத்தனார்,

மது ஸாயிற் கோவலன் கொடியுண்டதையும் அங்கே கண்ணகியால்
 நடந்தவற் றையும் மதுராசுரத்தெய்வம் அவளுக்குமுன்வந்து
 சொல்லியதையும் விரித் துச்சொன்னார் ; ஸங்குட்டுவன், பாண்டியன்
 இறந்ததற்கிங்கித் தந்தேவி யின் வேண்டுகோளால் கண்ணகியாகிய
 பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து வழிபடுதற்கெண்ணி,
 அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலகொணர்த்தம்பொருட்டு மந்திரிகளோடும்
 ஆலோசித்தி, முன்னம் இமயமலையினின்றும்வந்த முனி வர்கள்
 'ஆரியமன்னராகிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டரசரையிகழ்ந்தார்'
 என்று சொல்லக்கேட்டவருதலால், அவ்வரசர்களைவென்று அவர்கள்
 முடியில் அசகலையையேற்றிக் கொண்டுவருவேண்ணு
 சபதம்செய்து, உடனே சேனைகளுடன் புறப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து
 அவகுத்தங்கி இம யமலையினின்றும்வ ர்த முனிவர்கள்கூறிய
 ஆக்ஷயப்பெற்று அப்பாற்சென்று கங்காதிமயபடைந்து தனது
 நாட்பாசர்களாகிய குன்னர்கள் கொணர்ந்துவைத்திருந்த ஓடமேறி
 அக்கரைசென்று அயவிடத்திறங்கி அங்கே போர் செய்தற்குவந்த
 கனகவிசயனாயும் அவருக்குதுணையாகவந்த உத்தரன்
 முதலிய அரச ர்களையும்வென்று தாபதவேடமுதலியவற்றைக்
 கொண்டோ டிய அவ்வரசர்களைப்பிடித்து அகப்பறித்திக்கொண்டு
 தன்மந்திரியாகிய வில் வைக்கோதையையும் சேனையையும் அனுப்பி
 இமயமலையினின்றும் கிடைவரு வித்து அதைக் கனகவிசயர்முடியிலேற்றி
 விதிப்படி கவகையில் கீர்ப்படை செய்து இப்பாலவந்து
 அதன்தென்கரையிற் சேனையோடுந்நங்கி அங்குக் கங் கையாடிவந்த
 மாடலகுற் கோவலன் வரலாறுமுதலியவற்றையும் நெடு
 குசெழியனுக்குப்பின்பு இளங்கோவேந்தன்
 அரசாட்குசெய்துவருதலையும்றிந்து அம்மாடலனுக்குத் தன்
 நிறையாகிய ஜமபத்துலாம்பொன் தானஞ் செய்து
 அஞல்வெல்லப்பட்ட கனகவிசயனைச் சோழனுக்கும் பாண்டிய னுக்கும்
 காட்டிவரும்படி நீலன்முதலிய ஒற்றர்க்கையனுப்பிவிட்டுச் சேனையு
 டனபுறப்பட்டு இடையிலுள்ளவளங்களைப்பல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு
 வஞ் சகையடைந்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அளவளாவி
 மகிழ்வுற்றிருந்தான் ; அட்டையிருக்கையில் ஒருநாள், அனுப்பப்பட்ட

நிலைமுதலிய ஒத்தர்கள் வரலாறு, 'தொல்லியகட்டந்து
 மாறுவேடம்பூண்டுசென்ற கனகசபர்முதலியோரைப்
 பிடித்துக்கொண்டுவந்ததைச் சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்ந்
 துசொன்னார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு,
 அங்கு வந்திருந்த மாடலன் 'நீ கோபந்தனிக; இளமை யாக்கை
 செல்வமுதலியவைகள் நிலையா; நல்லபதத்தையடைவிக்கும் யாகத்தை
 இனிச்செய்தல் பெயரும்' என்று பல ஏதுக்கள்முகமாக
 எடுத்துச்சொல்லக்கேட்டு அக்கோ பந்தணிந்து, அம்மாடலன்
 சொல்லியவண்ணம் யாகத்திற்குரியவற்றை அமைக்கும்படி
 சிலரையனுப்பி, ஆரியவரசர் முதலியோரைச் சிறையினின்று நீக்கி
 அவர்களுக்குவேண்டியவற்றைக்கொடுத்துபசரிக்கும்படி வில்லவன்
 கோதைக்குச்சொல்லிப் பலருடன்சென்று, சிறந்த
 கம்மியர்களைச் செய்யப் பட்ட ஓராலயத்தில்
 இமயச்சிலையாலியற்றப்பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தி

கஉ

னிக்கடவுளாகிய கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டைபண்ணி வந்தபடி
 நித்திய பூசைமுதலியவற்றை நடத்தும்படி கட்டளையிட்டு
 அங்கேயிருந்தான். அப் படியிருக்கும்பொழுது, முன்னம், கோவலன்
 கொலைபுண்டமுதலியவற்றை மாடலனைக்கேட்ட தேவந்தியும்
 கண்ணகியின் செவிலித்தாயும் அவ ளடித்தோழியும்
 காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்று நீங்கி மகரையையடைந்து அங்கே
 கண்ணகியைக்காணாமல் மாதரிமகள் ஐயையைக்கண்டு அவ
 ளையழைத்துக்கொண்டு வையைக்கரைவழியேசென்று
 பாலகாடுபுகுந் கண்ணகிகோயிலையடைந்து அங்கிருந்த
 செங்குட்டுவனைக்கண்டு தங்களை இன்றொன்று அறிவித்துக்
 கண்ணகியின் பிரிவாற்றாமையால் வருந்திப் புலம்பினார்கள்;
 அப்பொழுது கண்ணகி தெய்வவடிவத்தோடு வெளிப்பட்டுச்
 செங்குட்டுவனுக்குக் காட்சிகொடுத்து வாழ்த்தினாள்; பின்பு
 செங்குட்டு வன் மாதவிபகனாகியமணிபேசலையின்றுறவைத்
 தேவாதிசொல்லக்கேட்டு, அவன்மேல் ஆவேசித்த
 சாத்தனென்னுந்தெய்வத்தின் கட்டளைபால் மாடலன் தன்கையிலுள்ள

கமண்டலரிசை அங்குவந்திருந்த மூன்று இளம் பெண்கள் மீது
 தெளிப்ப உடனே கண்ணகியைக்குறித்திப்புலவிய அம்ம
 ரையும் கண்ணகிநற்றாய் கோவலன்நற்றாய் மாதரி எனலும்
 இம்மூவருடைய பிறப்பினாக அறிந்து, அவர்கள்
 அய்வாறு பிறத்தற்கும் காரணத்தை மாடலன்சொல்லக்கேட்டுப்
 பத்தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசைசெய்யும்படி தேவந்திக்குச்சொல்லித்
 தான் அக்கடவுளை மூன்றுமுறை வலம் வர வணங்கி நின்றான் ;
 அப்பொழுது ஆரியமன்னரும் மாளவவேந்தரும் இலங்காபுர
 த்தாசனாகிய கயவாருவும் அங்குவந்து அக்கடவுளைநோக்கி
 'இச்செய்குட்டு வணப்போல எங்களுடையநாட்டில் யாங்கா
 உனக்குசெய்யும் பூசையில் நீ எழுந்தருளி எங்களுக்கு
 அருள்செய்யவேண்டும்' என்றுபார்த்திப்ப, நீங்கள்விரும்பியபடியே
 வராதந்தேனென்று அப்பொழுது ஒருநூல் உண்டாயிற்று.
 அதனைக்கேட்ட செய்குட்டுவனும் பற்றையாசர்களும் மிகுந்த சர்
 தோஷமடைந்தார்கள். பின்பு செய்குட்டுவன மாடலனோடு,
 யாகசாலைக்குச் சென்றான். அப்பால், இளங்கோவடிகள்
 பத்தினிக்கடவுள் கோயிலுக்குச் சென்றா : அவருக்குமுன்பு
 பத்தினிக்கடவுள் தேவந்தியேற்றொன்றி அவருடைய வரலாறுகளைச்
 சொல்லி உவப்பித்தாள்.

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தகாலம் தொடங்கிப்
 பாண்டியநாட்டில் மழை இல்லாதபோயிற்று ; வறுமையும் நோயும்
 அதிகரித்தன ; அதுதொடர்ந்து கொற்கைநகரத்திருந்த அரசனாகிய
 இளஞ்செழியன் பத்தினிக்கடவுளுக்கு ஆயிரம் பொற்கொல்லரைப்
 பலியிட்டுக் களவேள்வியாற்சாந்துவீழுவெடுத்தலால்,
 அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது ; முற்கூறிய வறுமையும் நோயும்
 நீங்கின. அதனைக்கேள்வியுற்றுக் கொங்குமண்டிலத்தாச
 ரும், இலங்காபுரத்தாசனாகிய கயவாருவும், சோழநாட்டில் உறையூரிலி
 ருந்த அரசனாகிய பெருநற்கீள்ளியும் கண்ணகிக்குக் கோயில்கட்டுவதது
 நித்தியபூசை விழாமுதலியவற்றைச்செய்து வழிபட அவர்நாடுகள் மிகுந்த
 வளமுற்றன.

முதலாவது புகார்காண்டம்.

பத்தாவது

நாடுகாண்காணைத்.

வாங்கண் விழியா வைகறை யாமத்து மீன்றிகழ்
விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக் காரிரு ணின்ற கடைநாட்
தங்கு
தூழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் தூர்ப்ப
இ வேழகத் தகரு மெகினக் கவரியுந்
தூமயி ளன்னமுந் துணையெனத் திரியுந் தாழொடு
குயின்ற தகைசால் சிறப்பி னீனெடு வாயி னெதிங்கடை
கழிந்தாங்கணிகி ளாரவி னெலிதுயி லமர்ந்த
கர மணிவண்ணன் கோட்டம் வலஞ்செயாக்
கழிந்து பணையெந் தோங்கிய பாசிலைப் போது
யணிதுகழ் நீழ லறவேரன் நிருமொழி யந்தா சாரிக
ளறைந்தனர் சாற்று
மிந்துர விகார மேழுடன் போகிப்
கரு புலவூண் குறந்து பொய்யா விரதத்
தவல நீத்தறிந் தடக்கிய கொள்கை
மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோர் குழீஇயவைவகை

நின்ற வருகத் தானத்துச்

சந்தியைந்துந் தம்முடன் கூடி

20 வந்து தலைமயங்கிய வான்பெரு மன்றத்துப்
பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கினர் கொழுநிழ னீரணி
விழவினு நெடுந்தேர் விழவினுஞ் உ
சிலப்பதிகாரம்.

சாரணர் வருஉந் தகுதியுண் டாமென

வுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட

உரு விலகொளிச் சிலாதலந் தொழுது வலங்கொண்
டு

மலைதலைக் கொண்ட பேர்யாறு போலு

முலக விடைகழி யொருங்குட னீங்கிக்

கலையி லாளன் காமர் வேனிலொடு

மலைய மாருத மன்னவந் கிறுக்கும்

கூ0 பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த

ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகித்

தாழ்பொழி லுடுத்த தண்பதப் பெருவழிக்

காவிரி வாயிற் கடைமுதங் கழிந்து

குடகிசைக் கொண்டு கொழும்புனற் காவிரி

கூரு வடபெருங் கோட்டு மலாப்பொழி னுழைந்து

காவதங் கடந்து கவுந்துப் பள்ளிப்

பூமரப் பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க

ணிறுங்கொடி துகப்போ டினைந்தடி வருந்தி

நனும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்து

சு0 திராக் கிளவியின் முள்வெயி நிலங்க

மதுரை மூதூர் யாதென வினவ

- வாழைந் காதநம் மகனாட் டும்பர்
நாழைந் கூந்த னணித்தென நஞ்ஞத்
தேமொழி தன்னொடுஞ் சிழையகத திருந்த
சுடு காவுந்ந் யையையைக் கண்டடி தொழ்ந்
முருவுந் குலனு முயர்பே ரொழுக்கமும
பெருமகனா திருமொழி பிழமு நோன்பு
முடையீ ரென்னோ வுறுக ணுளரிந்
கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய வாழென
டு வுரையாட் டில்லை யுறுதவத் தீர்யான்
மதுரை முதுர் வரைபொருள் வேட்கையென்
பாடகச் சீறடி பரற்பகை யுழவா
காடிடை யிட்ட நாடுநீர் கழிதற்
கரிதிவள் செவ்வி யறிகுநர் யாரோ
டு வுரிய தன்றீங் கொழிகென வெரழியீர்
மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்விய

க0.—நாடுகொண்காதை.

ங

- நரவுரை கேட்டாங் கறிவனை யேத்தத்
தென்றமிழ் நன்னாட்டுத் தீதுதீர் மதுரைக்
கொன்றிய வுள்ள முடையே னாகவிற்
அ0 போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற
காவுந்ந் யையையைக் கைதொழு தேத்தி
யடிக ணீரே யருளுதி ராயினித்
தொடிவளைத் தோளி துயர்தீர்த் தேனெனக்
கோவலன் காணாய் கொண்ட விக்நெறிக் கூடு
சேதந் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ
வெயினிறம் பொருஅ மெல்லியற் கொண்டு

பயில்பூந் தண்டலைப் படர்குவ மெனினே
 மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்
 சண்பக நிறைத்த தாதுசேர் பொங்கர்
 எ0 பொய்யறைப் படுத்துப் போற்றா மாக்கட்குக்
 கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டு
 முதிர்பூஞ் செம்மலி னொதுங்கினர் கழிவோர்
 முதிர்நீதம் பழம்பகை முட்டினு முட்டு
 மஞ்சளு மிஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்துச் சூடு
 செஞ்சுனைப் பலவின் பரற்பகை யுறுக்குங்
 கயனெடுங் கண்ணி காதம் கேள்வ
 வாயனுழைப் படர்குவ மெனினே யாங்குப்
 பூநா நிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி
 நீர்நாய் கௌவிய நெடும்புற வாளை
 அ0 மலங்குமிளிர் செறுவின் விலங்கப் பாயிற்
 கலங்கலு முண்டிக் காரிகை யாங்கட்
 கருந்திற் றொடுத்த பெருந்தேன் சிதைந்து
 சூரும்புகூழ் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கு
 மடங்கா வேட்கையி னறிவளு ரெய்திக் கூடு
 குடங்கையி னொண்டு கொள்ளவுங் கூடுங்
 குறுந் ரிட்ட குவனையம் போதொடு
 பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய கிடக்கை
 நெறிசெல் வருத்தத்து நீராளு ரெய்தி
 யறியா தடியாங் கிடுதலுங் கூடு
 கூ0 மெறிநீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னிற்
 ச0 சிலப்பதிகாரம்.

பெரிமர் ணலவனு நந்தும் போற்றா
 தூழடி யொதுக்கத் துறநோய் காணிற்
 ருழ்தரு துன்பந் தாங்கவு மொண்ணா

வயலுஞ் சோலையு மல்லதி யாங்கணு
 கூடு மயல்படக் கிடந்த நெறியாங் கில்லை
 நெறியிருங் குஞ்சி நீலெய் யோனொடு
 குறியறிந் தவையவை குறுகா தோம்பெனத்
 தோமறு * சுழலையுஞ் சுவன்மே லறுவையுங்
 காவுந்நி யையையைக் பீலியுங் கொண்டு
 ௧௦௦ மொழிப்பொருட் டெர்வம் வழித் துணை

யாகெனப்

பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர் புரிந்தோர்
 கரியவன் புனையினும் புனைக்கொடி தோ
 ன் லினும்

விரிசுதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினுங்
 கால்பொரு திவப்பிழ கடுங்குர லேற்றொடு
 ௧௦௫ குன்முதிர் கொண்மூப் பெயல்வளஞ் சுரப்பங்
 குடமலைப் பிறந்த கொழும்பில் றாடொடு
 கடல்வள னெதிராக் கயவாய் நெரிக்குங்
 காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவால் வாய்த்தலை
 யோனிறந் தொலிக்கு மொலியே யல்ல

௧௧௦ தாம்ரியுங் கிழாரும் வீங்கிசை யோத்தமு
 மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல் செல்லாக்
 சுழனிச் செந்நெற் கரும்புசூழ் மருங்கிற்
 பழனித் தாமரைப் பைம்பூங் கானத்துக்
 கம்புட் கோழியுங் கணைஞா னையுஞ்

௧௧௫ செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங்
 கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு
 முள்ளு முரலும் புள்ளும் புதாவும்
 வெல்போர் வேந்தர் முணையிடம் போலப்
 பல்வேறு குழுஉக்குரல் பரந்த வோதையு

௧௨௦ முழாவு துண்டொளி யுள்புக் கழுந்திய

கழாமயிர் யாக்கைச் செங்கட் காரான்
சொரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெகிழ் புற்ற
குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு

*கடிகையெனவும் பாடம்.

க0.—நாடுகாண்காதை.

நு

கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரியக் கட்டு
கருங்கை வினைஞருங் களமருங் கூடி
யொருங்குநின் றூர்க்கு மொலியே யன்றியுங்
கடிமலர் களைந்து முடிநா றழுத்தித்
தொழுவனைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து
சேராடு கோலமொடு விறுபெறத் தோன்றிச் கரு
செங்கய நெடுங்கட் சின்மொழிச் சுடைசியர்
வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணியுங்
கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங் கலந்து
விளங்குகுதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்
பாருடைப் பணர்போற் பழிச்சினர் கைதொழ
கரு வேரோடு நின்றோ றேர்மங் கலமு
மரிந்துரால் குவித்தோ ரரிசுடா வுறுத்த
பெருஞ்செம் நெல்லின் முகவைப் பாட்டுந்
தென்கிணைப் பொருநர் செருக்குட னெடுத்த
மண்கணை முழவின் மகிழ்சை யோதையும்
கசு0 பேரியாற் றடைகரை நீரிற் கேட்டார்ங்
கார்வ நெஞ்சமோ டவலங் கொள்ளா
ருழைப்புலிக் கொடித்தே ருவோன்

கொற்றமொடு

மழைக்கரு வுயிர்க்கு மழற்றிக முட்டின்
மறையோ ராக்கிய * வாவுநி நறும்புகை கசுநு
யிறையுயர் மாட மெங்கணும் போர்த்து
மஞ்சுருழ் மலையின் மாணத் தொன்று
மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்
பரப்புநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வ
ரிசப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு
க.ரு0 முழவிடை விளைப்போர் பழவிற் லுர்களும்
பொங்கழி யாலேப் புகையொடு பரந்து
மங்குல்வா னத்து மலையிற் றோன்று
மூரிடை யிட்ட நாடுடன் கண்டு
காவத மல்லது கடவா ராகிப்
க.ருரு பன்னாட் டங்கிச் சென்ன னொருநா
ளாற்றுவீ யரங்கத்து வீற்றுவே ராகிக்

* வானவிநறும்புகையென்றும், வானவருணாவென்றும் பாடம்.

அ

சிலப்பதிகாரம்.

உஉரு

ஞற்று வழிப்பட்டோ ராரென வினவவென்
மக்கள் காணீர் மாணிட் யாக்கையர்
பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென
வுடன்வயிற் றோர்க னொருங்குடன் வாழ்க்கை
கடவது முண்டோ கற்றறிந் தீரெனத்
திமொழி கேட்டுச் செவியகம் புதைத்துக்

உரு0 சாதலன் முன்னர்க் கண்ணகி நடுங்க
வெள்ளூர் போலுயிவ ரென்புங் கோதைநா
முள்ளுடைக் காட்டின் முதநரி யாகென
கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபங்
கட்டிய தாதலிற் பட்டதை யறியார்

உரு குறுநரி நெடுங்குரற் கூவினி கேட்டு
நறுமலர்க் கோதையு நம்பியு நடுங்கி
நெறியி னீங்கியோர் நீரல கூறியு
மறியா மைபென் றறியல் வேண்டுந்
செய்தவத் தீர்துந் திருமுன் பிழைத்தோர்க

உச0 குய்திக் கால முறையீ ரோவென
வறியா மையினின் நிழிபிறப் புற்றோ
ருறையூர் நொச்சி யொருபுடை யொதுங்கிப்
பன்னிரு மதியம் படர்நோ யுழந்தபின்
முன்னை யுருவம் பெறுகனீங் கிவரெனச்

உசரு சாபவிடை செய்து தவப்பெருஞ் சிறப்பிற்
காவுந்தி யையையுந் தேனியுந் கணவனு
முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய
புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனர் புரிந்தென.

சிலப்பதிகாரமென்பது, சிலம்பினது அதிகரித்ததையுடையது என
புன் மொழித்தொகையாய் நூலுக்குக் காரணப்பெயராயிற்று.
அதிகாரம், அதிகரித்தல். இராசநீதியிப்பிழைத்த அரசரை
அறக்கடவுள் கூற்றாய் நின்று கொல்லுமென்பதும், பத்தினியை
மக்களோயன்றித் தேவருமுயிவ ரும் ஏத்துதல் இயல்பென்பதும்,
முன்செய்த இருவினையும் செய்தமுறை யே செய்தோனைநாடிவந்து
பயனுட்குமென்பதும் ஆகிய இம்முன்றும் சிலம்
புதாரணமாகத்தோன்றலின், நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள்,

இங் தூற்குச் சிலப்பதிகாரமென்றுபெயரிட்டனர்; இதனை, (பதிகம், அடி - ௫௫ - ௯) “அரசியல் பிழைத்தோர்க் கூறங்கூற ருவது, முரைசால் பத்தினிக்கு யர்ந்தோ ரேத்தலு, முழவினை யுருத்துவந் தூட்டு

மென்பதூஉஞ், சூழ் கடு.—நாடுகாண்கா கதை.

௩௩

வினைச் சிலம்பு காரண மாகச், சிலப்பதி கார மென்னும் பெயரா, ஞாட்டு தும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள்” எனபதஞ் ஊணர்க. சிலம்புகாரண மாக இம்முன்றுள் தான்றுதல், கதைச்சுருக்கத்தால் உணரப்படும்.

1 | நாட்காண்டம்.

புகார்-காவிரிப்பூம்பட்டினம்; காண்டம் - கூட்டம்.

எனவே, புகாரில் நடந்த சரித்திரத்தின்

கூட்டத்தையுடையதென்பது

திரண்டப்பாருள்.

நாடுகாண்கா கதை. இது,

(கண்ணகியும் கோவலனும்) சோழநாட்டின்

வளத்தைக் கண்டகா கதை எனவிரியும். கா கதை - கதைபையுடையது.

இவர்

கூள் இங்கனம் நாட்டைக்கண்டது, சிலம்பைவிற்று விபாபாருஞ்செய்து பொ

ருள்நேரம்மி நாட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் மதுரைக்குப்புறப்

பட்டுப்போகும்பொழுதுதான் அறிக.

௯ - ௩. வாங்கண் டியா வைகறை யாமத்து

யீ டிகழ விகம்பின் வெண்ணி நீங்கக்

காரி நு லின்ற கடைநாட் கங்குல்

இதன லு லா ருள். உலகிற்குக் கண்ணகிய ஆதித்தன தோன்றிவிளங் காத வைகறையென்னும் யாமத்திடத்து மீளேறி அழகுபெற்றொழுகும் வெண்ணிறானது விகம்பினின்றும் நீங்கிற்றாகக் கரிய இருள் கடைக்கண் டினற கங்குற் பொழுதிலென்க.

என்பது : அந்தச் சித்திராத்திற்குப் புகுதிநாள்-சோதி,
திதி-மூன்றாம் பக்கம், வாரம்-ஞாயிறு; இத்திற்குள் இருபத்தெட்டாம்
சித்திரையும் பூரணியுங்கூடப் சனிவாரத்திற்கொடியேற்றி * “நாலேழ்
நாளிலும்” என்பதனால் இருபத்தெட்டுநாளும் விழாநடந்து கொடியிதற்கு
வைகாசி இருபத்தெட்டாம் புருஷ ஸ்கந்தின் பதினமூன்றாம் பக்கமும்
சோமவாரமும்பெற்ற அனுடத்தில் ஈர்க்கடலாடி ஊழிதயின் வைகாசி
இருபத்தொன்பதில் செவ்வாய்
விழமையும் கேட்டையும் பெற்ற நாசியோகத்து நிறைமதிப்
பதினாலாம் பக்கத்து வைகறைப்பொழுதிடைத்து நிலவுபட்ட
அந்தாத்திருநிலை யென்றவாறு. அது புருஷபக்கமென்பது தோன்றக்
காரிருநிலை கடைநாட் கங்குலென்றார் ; † “குணமுதற் றோன்றிய
வாரிருண் மதியிற், தேய்வன கெ
டுகவன் றெவ்வராக்கம்” என இருண்மதியென்றார்
மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும். கண் - இறைவன்கண்ணென்பாருமுள்.
விழித்தல் - விளங்குதல் ; அது

* மணிமேகலை, முதலாவது விழாவிறநாளை: “தூங்கெயி
லெறிந்த தொடித்தோட் செடியின், வின், அவர் தலைகளை
வணங்கிமுன் னின்று,
மண்ணாகத் தென்றல் வான்பது தன்னுண், பேலோர் விழைய
விழாக்கோ
னெடுத்த, நாலேழ்நாளினு நன்கிலி னுறைகென, வமரர் தலைவ
னாகதி
நெய்ந்தது”

† பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, ககடு - ககக.

2

கூ0 சிலப்பதிகாரம்.

செய்பாதவைகறை - ஆகுபெயர் ; வைகல் - தயிறல் ; ஆறல் -
அறையுயிற்று ; “பொறியறை” போல.

(* குறிப்பு.) † [காரிருள் நின்ற கடை நாள் - காரிருள்

கடையிலே நின்ற நாள் ; ஆவத, பூருவபச்சம்.] ஆதித்தன் -
 சூரியன் ; அவன் உலகிற்குக் கண்ணாடலை 'ஐகச்சக்தா' என்றும் அவன்
 வா - மொழிப் பெயராலும் உணர்க. வான் என்றது - மேலுலகத்திற்குத்
 குறியாயின், இங்கே, உலக மேன்மை மாத்திரையாய் நின்றது.
 வானத்தில் விளங்கும் (உலகின்) கண் எனவுமாம். "கண்ணிற்
 சிறந்த வுறப்பின்" ஆதலால், (உலகத்தின்) சிறந்த கண் என்றுமாம்
 வைகதை - பொழுது விடிதற்கு முந்திய பத்துநாழிகைக்காலம் ;
 இது - சிறப்பாழுது ஆறனுள் ஒன்று : அவை மாலை, பாம்பு,
 வைகதை, விடியல், நன்பகல, எற்பா - எனப்பப்பன ; இவற்றிற்கு
 வகை யடை, சூரியத்தின் காலம் முதல் ஒவ்வொன்று
 பப்பத்துநாழிகையாக முறைபே கொள்க. "வைகதையாமத்து
 யிலேமுந்து" என ஆராய்க்கோவையிலும் காண்க.

வைகதையத்துயிலேமுது, "விடியல்வைகதையிலேமுது" என்பனவையும்
 அறிக. பிற - ஈகத்திற்கும் ; விளங்குவதுபற்றி வந்த பெயர். மதி -
 சந்திரன்.

கடைக்கள்ளு-புடிவிலே கங்குல் - இராத்திரி.
 "நாலேழாராளும்" என்றும் மேல்கோணக்கு-இரு பத்தெட்டு
 நாட்களிலும் என்று பொருள். இது - இரத்திர உற்சவம். 'அ' தச்
 சித்திரைத்திங்கட் புருதிராள் - கோழி - அவ்வருஷத்திற் சித்திரை
 மாசம் பிறவேசித்த ஈகத்திற்கும், ஸ்வாதி. நான்காம் பக்கம-
 திருதியை ; இது - கிருஷ்ணபஷத்தது. அம்மாதத்தின் முதல்விறப்பி
 ஞாயிற்றுக்கிழமையுந்திருதியையுமாகவே, இருபத்தெட்டாந்தெய்தி
 சங்கீகமையுமாய்

ணிமையுமாம். அம்மாசப் பிறவேசம் சுவரூபிபனது கூறி இ
 ருபத்தெட்டா

நாளிற் சித்திரைபஷத்திரமென்றதனால், ஈகத்திற்குத்தலை பூநாள்
 விருத்தியினால் கூடிவந்ததென்க. வைகாசிமாதத்திலும் சித்திரை
 (பூ) பஷத்திரம்

விருத்தியென அறிக. எனவே, காலவகை : யறை பொழுத்துமாயு
 காண்க

இன்னும் இதனால், அவ்வருஷத்திற் சித்திரைமா தத்தில
 தெய்திமுதல்தெ

ன்றும், வைகாசிமாதத்தின் முதந்தந்திய்த் பங்கு - ராஜ்யம்
 கிருஷ்ண
 திருதியையுங்க டிள அதுடமென்றம் உணர்க. 12 நுபபகம் -
 வளர்
 பிறைக்காலம் ; சுக்கிலபக்ஷம். பதினாறுந்ருபபகம் - த்ரயோதசி.
 ராட்
 கடலாடி - சமுத்திரத்தில் உற்சவாந்தத்தில் அவ்ருதஸ்ராஸ்
 செப்து.
 ஊடலின் - கோவலன் தனது காதற்பாத்ஸதயாகிய மாதவியுடனே
 பிள
 க்கி வெறுப்புற்றதனால். செவ்வாய்க்கிழமையும்
 கேட்டடாக்ஷத்திரமுங்
 கூடினால், அசுபகரமான உற்பாதயோகமாம்.
 நிறைமதிப்பதினாம்பக்

*குறிப்பென்ற தலைப்பையுடையவைகள் மட்டுமே நூதனமாக
 எழுதப்
 பட்டவை.
 †[] இவ்விருதலைப்பகரத்தினுட்பட்டவற்றைச்
 சிலப்பதிகாரத்தின்
 பழைய உரையாகிய அரும்பதவுரையெனக் கொள்க.

க0.—நாடுகாண்காதை.

கக

கம் - பொன்னுக்கு முந்தின நாள் ; சுக்லசூர்த்தசி. நிலவுபட்ட -
 நிலா
 ச்சாய்ரூபோன. “ குணமுதல்” என்னும் மேற்கோளுக்கு,
 குணமுதல்
 தோன்றிய ஆர் இந்நாள் மதியின் நிள் தெய்வர் ஆக்கம் தேய்வன

கெடுக
என்று அங்ங்ம் ; கீழ்த்திசைக்கண் தோன்றிய நிறைந்த
இருளைத்தரும்
மதி [பூர்ணசந்திரன்] நான்தோறும் தேயுமாறுபோல
நின்பகைவருடைய
ஆக்கம் நான்தோறும் தேர்வனவாய்க் கெடுவனவாக என்று
பொருள்.
சூரியனை ' இறைவன்கண் ' என்பது, அவன் பாமசிவனது
திரிநேத்திர
தூய்மை யனக்கண்ணினது சொந்தமாதலால் ; சந்திரன் இடக்
கண்ணும்,
அக்கினி நெறமிக்கண்ணுமாக இறைவனுக்குக் கண்மூன்றாம்
முச்சுடர்
என அதிக. வைகறை - நாக் கொழுந்தையு டையது ;
தொழிலாகுபெயர். " பொதியறை"
என்பதற்கு - அழகு ஒழிந்தையு டையவன் என்றாவது, திருமகன்
கீழ்குறையுடையது என்றாவது பொருள். ' அது கவரால் வைய
[கவரது] அது திரிபாதல் லோக்கி வைகறை பெனவுக் கூறுப'
என்றார், பொருளறிதார்புறையில சூரியன் உச்சுநார்க்கினிபர் ;
[அகத்தினையியல்-
அ. ஆழ்க்கினை கடைஇ யுள்ளார் துடைய
இ - ன். முள்ளசய்ததிவினை முறையானேவந்து
இவனுள்ளத்தைச் செலுத்ததலானேயென்க.
கடைஇ - செலுத்தியவன்மாமம்.
(கு - பு.)
[அழகு புகடாவுதலால் உள்வாழ்தனைத்துப்ப. வினைசெ லுத்தி
உள்ளத்தை=செலுத்தா திட்ட.] இனி, கடைஇ - கடைந்து [கலக்கி]
எனறுமாம்.
(ரு - அ. பழகத்தகர் மகினைக் கவர்புந்
தாமயி லென்ன முடி துணைபெனத் திரியுந்

தாழ்மூலக் குயில்த தனக்கால் சிறப்பு

சீவனெயி வாயி மெனடுவகடை கழிந்து

இ - ள். பழகமாகிப் தகரும் என்னமாகியவரியும் தூய
மயிரிசையு

உடைய அன்னமுமாகியவியை ஒன்றோடொன்று இனமல்லவாயினும்
இனம்

போலே விடாதுதிரியும் தாமோடுகூடப் பண்ணப்பட்ட

பெருமைபொருந்

திய சிறப்பிசையுடைய பிகவும் பெரிய கதவையுடைய

இடைகழியைக்

கழிந்தெனக.

மெடுவாயிற்கடை - பெரிய கதவையுடைய தலைக்கடை.

தகர்முதலியன இவள் யவர்த்தனவாகவின், இவளைத்

தம்கினமென்றுகருதித் திரியு

மெனயுமாம். வாயிற்கவணமுதினவற்றை இனமெனக்கருதித்

திரியுமென

யுமமையும். தாமோடுகுயினதென்றார், போர்க்கதவாகவின்

இனியினகா

மற பண்ணுகின்றபோதே கூடப்பண்ணுதலான்.

பழகத்தகர்முதலியன -

கஉ சிலப்பதிகாரம்.

இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. வாயில் - கதவு.

கடைகழிந்ததன் றார், மணியின்பெருமையும் காவன்மிகுதியுந்தோன்ற.

இனி இவன அன்று கழிந்தானென்னுமமையும்.

(கு - பு) ஏழகத்தகர் - மேழகம். என்னமாகியவரிய.

அணியெனத் திரிதருமென்றது - இவை ஒன்றோடொன்று

இனமல்லவாயினும் பழக்கத் துத்திரியும் * (அ) வாயில்.

தாமோடுகுயினத தனக்கால் சிறப்பெனவே, தாழ் முதலான

உறுப்பெல்லாம் அடங்கிற்று, வாயில் என்றது - ஆகுப்பரால், கதவை.

தாமோடுகுயிற்றுதல் - போர்க்கதவு பண்ணும்போதே தாமோடே பண்ணுமென்றது. வாயினெடுங்கடையாவது - முதலான தோரணவாயில்.] ஏழகமாகிய தகர் - ஆட்டுக்கடா. கெனமாகிய கவரி - சவ ரிமான். தூய - சுத்தமான. தாழ - கதவுறு தாள். தலைக்கடை-முதல்வாயில், பிரதானவாயில். முதலுரை: தகா முதல்பனை ஓணதைப்பான்று விடாமல் திரிவதற்குக்காரணம் ஓரிடத்திலுள் வளர்ந்ததனால் மண்டலா ஓற்றுமை. எழுதின - கித்திரத்திலுள்ள ஆடு முதல்பனை.

அ - ௧0.

ஆறுகு

அணிகிள ஈரவி னறிதுயி லமர்ந்த

மணிவண்ணன கோட்டம் வலஞ்செயாக் கழிந்து

இ - ள். அங்குணம் வாயில்கழிந்தபொழுதே அரவணையின்மீதே அறி வோடு துயில்கொள்ளும் மணிவண்ணனென்றும் திருமாமத்தையுடைய திருமால்கோயிலை வலஞ்செய்த கழிந்ததனாக.

ஆவது வலத்திலுடேருதல். அண் - அழகு.

அந்நாயல்-பொகந்ததன்னை, மணிவண்ணன - பெயர்.

(கு - பு.) [வலஞ்செயா - வலத்திலேயிட்ட.] அரவண - ஆதிசேஷ னாகிய சயனம். மணிவண்ணன என்பதற்கு-நீலமண்பொருட்கு உருவமுடையவனென்று பொருள். கிளர்தல் - கிதைதல்.

கக - கசு. பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போது

யணிதிகழ் நீழ் லதவோன் திருமொழி

யந்தர சாரிக ளைறந்தனர் சாற்று

மிந்திர ள்கார மேழுடன் போகி

இ - ள். ஓங்கிய ஐந்துபணையினையும் பசுய இலையினையுடைய மா போதிநிழலின்மூர்தருளிய அறவோடுகிய புத்தன் அருள்செய்த ஆக மத்தை ஆகாயசாரிகள் மறையவிருந்தோறி யாவர்க்கும் விளங்கப் பொரு னுணர்த்தப்பரிம் இந்திரன்கிருமிக்கப்பட்ட ள்கா ளங்கொழிவையும் அடை வே கண்டு அவற்றைக் கழிந்துபோயென்க.

* () இக்குறிப்பிலுட்பட்ட எண்கள் தத்தம் வண்ணிறகுஞ்சொட்குள்ளுள்ள மூலத்தின வரிசையப் புலப்படுத்துவன.

அவை அவ்வூர்ப் புத்தசைத்தியத்து இந்தான்
நிருமித்தனவாகிய

ஏழாங்கு. மாபோதியைந் துபணையது.....இயல்பு.
திருமொழி-ஆகமம்.

அதென்று சாற்றதல் - பாடமோதிப் பொருளுரைத்தல். விகாரம் - கை

பாற் கருவியாற் பண்ணுது மனத்தால் நிருமித்தல்.

(கு - 11.) [போதிக்கு ஐந்துகொம்பாதலால், 'பணையைந்
தோங்கிய' என்றார். திருமொழி - தருமம்.] பணை - கிணை. மாபோதி
- சிறந்ததும் பெரியதுமாகிய அரசமரம். அறவோன் - தருமசாஸ்திரி.
அடைவே - வரிசையாக. புத்தசைத்தியம் - பொருத்தவித்தியாசாலை;
புத்தலையமுமாம். ஆங்கு - இடம். "மாபோதி" என்பது, இடம்
விளங்காமேற்கோள். பாடமோதல் - மூலத்தை விளங்கச் சொல்லுதல்.

கரு - 12. புலபுண் டிறந்து பொய்பா விரதத்

தவல நீத்தநீர் நடக்கிய கொள்கை

மெய்வகை புணர்ந்த விழுநீயோர் குழிஇய

வைவகை நின்ற வருகத் தானத்தீச்

சான்று யைந்துந் தம்முடன் கூடி

வந்துதலை மயங்கிய வான்பெரு மனத்ததுப்

பொலம்பும் பிண்டி நலங்கிளர் கொழுநீழ

விண்ணி விழவினு மெடுத்தேர் விழவினுஞ்

சாரணர் வருஉந் தகுதியுண் டாமென

யுலக கோண்டி கொநங்குட ஸிட்ட

விலக்காளிச் சிலாதலர் தொழுது வலங்கொண்டு

இ - ன். புலவராகிய உணவைத்திறந்து பொய்குறமையாகிய
விரதத் தொழி பொருந்து அழக்காறு அவாமுதலியவற்றைக் கைவிட்டு
அறநூல் முதலியவற்றையறிந்து ஐயபுலவையுமடக்கிய

கோட்பாட்டையுடையராய் உணமையகையுணர்ந்த சிரிபோர்திரண்ட
புனிகோயில் பஞ்சபரமேட்டி யுள்ள பிண்டி நலம் ஐந்துசுந்தியுங்கூடி
வந்து தலையங்கியிருக்கின்ற மிக்க உடல் மனநிலை புவையுடைய

அசோகிளது அழகுசொரும் நிழற்கண்ணே உய்யு அயன்திகளிலும்
விழவுகளிலும் ஆகாய சாரிகள் வரத்தருமென்று சாவகமல்லாம்
கூடியிடப்பட்ட விளங்காநின்ற ஒளியையுடைய சிலாவட்டத்தை இவர்
கர்தொழுது வலங்கொண்டென்க.

புலவன் - புலாலோடே உண்ணமுணுமாம். புலையன்
பாடமாயிற் புலையருண்ணமுணென்க. ஐவகை - பஞ்சபாமேட்டிகள்;
ஆவார்: அருகர், சத்தர், உபாத்தியாயர், ஆகிரியர்,
சாதுக்களெனவிவர்; இனி ஐவகை நின்ற வருகத் தானத்துச்
சந்தி...மன்றென்பதற்கு ஐந்து ஸ்ரீகோயிற் சந்திகூடிய
மன்றென்பாருமுனர். பொன்பொலிவாதலன்றிப் பொலம்பொலி
வாகா மையின் அருகருணையா ன எப்பொழுதும் பொற்புவைப்பூக்கும்
பின்
புலையன்க. சிலாதலம் - சந்திரகாந்தக்கல்லாத பரித்தது. கீரணிவிழவு
அட்டேகவிழுவெனினுமமைபும்.

கசு சிலப்பதிகாரம்.

(கு - பு.) [புலையன் - மச்சமாங்கிசம். (கரு) பொய்யா விரதத்து
(கள)

விழும்போரென்க. விரதத்தோடே அடங்கிய, ஐவகை நின்ற
கோயில்.

ஐந்து சந்திக்கும் ஐந்து கோயிலாய் நின்ற கோயில். சந்தியைந்து -
ஐஞ்

சாதி; அவையாவன: பஞ்சபாமேட்டிகள்தெரு. இவர்கள்கூடின
மன்ற.

(உ௦) இம்மன்றிற் (உக) பிண்டிவிழல்லே (உசு) யிட்ட (உடு) சிலாதல
மெ

ன்க. கீரணி விழவு - திருவட்டேகவிழவு; அயனம், சங்கிரமம்;

புலப்பன

லாட்டினவுமாம். தேர் விழவு - திருநாள். உலககோனடிகள் -

உலகவியும்

கோடு பொருந்தின நோன்பிகள்; அவர்: இல்லறத்தையுடைய
சாப்பகர்.]

புலால் - மாம்ஸம். ஊண் - உண்ணப்படுவது. துறத்தல் - நீக்குதல்.

அய

லம் - துன்பந்தருபவை. அறநூல் - தருமசாஸ்திரம். தலைமயங்குதல் -

கல

த்தல். மனறு - பொதுவிடம். பண்டி - அசோகமரம். விஷு -

உத்தியூர்

ஐப்பசிமாசப் பிறப்புக்கள். பகலும் இரவும்

பொழுதொத்திருக்குங்காலம்,

வடமொழியில் விஷுவத் அல்லது விஷுவம் எனப்படும். அயனாதி

யி -

தகஷிணாயனத் தொடக்கமாகிய ஆடிமாசப்பிறப்பும், உத்தராயணத்

தொட

க்கமாகிய தைமாசப்பிறப்பும். விழவு - திருவிழா. கலாவட்டம் -

வட்ட

வடிவமாகிய கல். தொழுது - நமஸ்கரித்து.

வலங்கொண்டு-பிரதக்ஷிணந்து

செய்து. முதலியன

என்றது, வெகுள் இன்னாசொற்களை; “அழக்காறவா

வெகுளியின்னாச்சொன்னாங்கு, மீழுக்காவியல்மதறம்” என்றார்,

திருக்கு

றளில். ஆணை - ஸங்கல்பம், கட்டளை. சந்திரகாந்தம் -

சந்திரனமுனனலை

யில் நீர்காலங் கல்.

உசு - உள. மலைதலைக்கொண்ட பேர்யாறு போல.

முலக விடைகழி பொருங்குட வீங்கி

இ - ன் மலைவிடத்தே தலைமையுடையதோர்

பெரியயாறு போலும் உலகிலுள்ளோராயவர் பொருங்குவாயு

செய்தற்குமைந்த ஊர்வாயின அக்கா லத்துப் போவாரோடு கலந்துபோய்

அதனைவிட்டுநீங்கியென்க.

உலகவிடைகழி-ஊர்வாயில். இடையேகழிதலன், அய்வாயில்
இடையேகழியாயிற்று. கோயிற்கோபுரத்தை மலையாகவும், அதனோடு
மலையுடன்கூடித்தெருவை ஆளுகவும் உவமித்தார்.

(கு - பு.) [வாயிலுக்கு உவமம் - மலை. தெருவுக்கு உவமம் -
யாறு. உலகவிடைகழி - உலகத்தாடுசெல்லாரும் போகலான ஊர்வாயில்;
தெரு விட்டி ஒழுங்குக்கு இடையே கழிதலன், இடைகழி.]

உஅ - ஈக. கலையி லாளன் காமர் வேனி லோடு
மலைய மாருத மன்னவற் கிறுக்கும்
பன்மல ருக்கிய நன்மாப் பந்த
நிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி

இ - ள். மன்னவற்குக் காமன் வேனிலோடு தென்றலையும்
திடையாக இற்தற்குப்பொருந்திய பலமலர்களை நிரைத்த நல்ல
மரநிலையுடைய இலவந்திகையினது எயிறகுப் புறத்திலேபோயென்க.

க0--நாடுகாண்காதை.

கரு

கலையி லாளன் - அநங்கன்; கலை - சரீரம். காமர்-அழகு. பந்தர் -
சீழல்.

இலவந்திகை - நீராவிசைச்சூழாத வயந்தசசோலை. அஃது அரசனும்
உரி

மையுமாடுங் காவறசோலை ; * “ இலவந் திகையி னெயிற்புறம்
போகி, லுலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர்” என்றார்
மணிமேகலையிலும்.

(கு - பு.) [கலை - சரீரம் ; அன்றிக் கலையி லாளன்
என்றது-கலைகளில் நின்றான் காமன். மன்னவன் - சோழன். இறுக்கும் -
இறையிடும். மாப் பந்தர் - சோலை யென்றுமாம். காமன் வேனிற்
காலத்தையும் தென்றலை யும் சோழனுக்குத் திறையிடும்
பொழியுடைய எயில். இலவந்திகை-

நீராவி. எயில்-சுற்றுமதில். சோலையையும் பொய்கையைப் முடைய
எயிலெ னுறுமாம்.] வேனில் - வசந்தம். திறை - அரசிறை. நிரைத்த -

ஒழுங்காக

புறத்திய. இலவந்திகை - யந்திரவானியுமாம். “இலவந்திகையின்”

என்னும் மேற்கொருக்கு - உத்தியானவனத்தினது மதியின் வெளியிலே
சென்றால் உலகத்தாசனது பக்கத்தோர் அங்கிடத்தினுள்ளார்கள் என்று
பொருள்.

௨ - ஈ. நாமுப்பாழி ஸுபித்த தண்பதப் பெருவழிக்
காவிரி வாயிற் கடைமுகங் கழிந்து

இ - ள். இருபக்கமும் சோலைகூழ்ந்த புதுப்புனலாடப்போம்
பெரிய விரியையுடைய காவிரிக்கரையில்
திருமுகத்துறைகழிசின்றவாயிலையும் கழிந்ததென்க.

கடைமுகங்கழிந்தென்றார், காவிரியில் நானிராடுவோர்
பிறர்முகநோக் காது போதற்கு மறைந்துகழிவர்; இவரும்
அவ்வாறுகழிந்தாரென்றற்கு.

(௧ - ௫.) [தண்பதப்பெருவழி - புனலாட்டுக்குப் போம்
பெருவழி ; உருமஞ்சனப்பெருவழியுமாம் ;
காவிரிக்கரையிடத்துவாயில்.] காவிரி - காவேரி எனனும்
வடசொல்லின் திரிபு; கவேர னென்னும் அரசனது மகளென்பது
பொருள்.

௩௫. குடதிசைக் கொண்டு—இ - ள்.

மேற்றிசையைநோக்கிக் கொண்டு,

(௧ - ௫.) குடக்கு - மேற்கு.

* மணிமேகலை, மூன்றாவது மலர்வனம்புதுநாதை: “பன்மல
ரடுக்கிய நன்மாப் பந்த, நிலவந் திகையி னெயிற்றுமம் போகி, னுலக
மன்னவ னுழையோ ராங்குளர், விண்ணவர் கோமான் விழாக்கொ
ணனனாண், மண்ணவர் விழையார் வானவ ரல்லது, பாடுவண் டியிரா
பன்மரம் யாவையும், வாடா மாமலர் மாலைக் கேக்கலிற், கைபெய்
பாசத்திப் பூதங் காக்குமென், றய்யா னத்திடை யுணர்ந்தோர்
செல்லார், வெங்கதிர் வெம்மையின் விரிசிறை யிழந்த, சம்பாதி
யிருந்த சம்பாதிவனமுந், தவாரீர்க் காவிரிப் பாவைதன் றுதை, கவே
ரனாய் கிருந்த கவேர வனமு, ஈப்புடை முதுமைய தாக்க
ணங் குடைய, யாப்புடைத் தாக வறிந்தோ ரெய்தார்.”

நசு - நடு.

கொழும்புனம் காவிரி

வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி னுழைந்து

இ - ள். வளவிய புனையுடைய காவிரியினது பெரிய

வடகரையிற்

பொழிலைக்கழிந்தென்க.

கோடு - கரை. நுழைதல் - குழிதல். அன்றி இளமரக்காவாதல்

1ல்,

தாழ்ந்த கோட்டிடை நுழைந்துபோயெனவுமாம்.

(கு - பு.) வளவிய புனல் - அதிகமான நீர். பொழிஸ் - சோலை.

நசு - சுக. காவதங் கடந்து கவுந்திப் பள்ளிப்

பூமாப் பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க

ணிந்துகொடி நசுட்போ டிசுந்தடி வந்து

நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வயிர்த்த

முதிராக் காவியின் முள்ளொயி நிலங்க

மதுரை முதூர் யாதென வினவ

இ - ள். ரதிய ஐவகைக் கூந்தலையுடையான் அங்குனம்

காதமென்

சொல்லப்படும எல்லையைக்கடந்துசென்று கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற

பள்ளி

க்கு அயலதோர் பொலிவிசையுடைய செறிந்த

இளமரச்சோலையளவுஞ்செ

ன்றுபொருந்தி அவ்விடத்தே இன் இஃது இறுமெனத்தக்க

கொடிபோலு

ம் இடையும் அடியும் மிகவும் வருந்தி மேல் இளைப்பாற்

குறுகவயிர்த்து

முற்றதமழைமொழியாலே கூர்த்த எயிநிலங்க மதுரையென்னுமுதூர்

யா

அதானென்று கேட்பவென்க.

காவுதம் - காதம். பொதும்பர் - மரச்செறிவு; கோடமென்

1நாமம்.

(கு - பு.) [கவுந்தியடிகள் பள்ளியையுடைய கோவில்]

காதல் -

ஏழைநாழிகைவழி. இறம் - ஓடியும். இடமந்து வருந்தி - ஒருபொருட் பன்

மொழி. உயிர்த்து - முச்சுவிட்டு. மூதூர் - பழையயூர்.

ஐயகைக்கூந்தல் -

முடி, கொண்டை, சுருள், குழல், பனிச்சைஎன்பன ; இவற்றுள், மயினை உட்கியில் முடித்தல் முடி ; பக்கல் முடித்தல் கொண்டை ;

பிண்பிண்செருகல் சுருள் ; சுருட்டி முடித்தல் குழல் ; பிண்பிணி வித்தல் பனிச்சை. சஉ - சங். ஆறைய் காதலம் மகனாட் மமபர்

நாறைய் கூந்த லவளித்தென டக்கு

இ - ள். நீகூறிய மதுரை நம் அகன்றநாட்டிறகுமேல் ஆறைய்கா வதங்காண் இனி அனுகியதெனறுகூறி நகைத்தென்க.

யாதென்றவட்கு முப்பதென்னும் பொருள்மறைந்து காதல் ஆறைய் காத மென்றும்போலிருந்தற்கு ஆறைய்காதமென்றான்.

நகுதல் - துன்ப நகை. கூந்தல் - விளி.

(கு - பு.) [ஆறைய்காதம் - முப்பது காதம் ;

ஆறைய்காதமென்றான் - அவட்கு அறகாதம் ஐங்காதம் என்றும் போலத் தோன்ற. கூந்தல்-பெயர். க0.—நாடுகாண்காதை.

தன

நக்கு - நகைத்து. நகுதல்-சோகத்தாம் பிறந்த விகாரம்.] அகல் நாடு-அக ன்றநாடு எனவிரிசின்றமையின் வினைத்தொகையாயிற்று. அன்பத்தால் நகை புண்டாதலை, “எள்ளுள்ளமைபேதைமை மடனென்றுள்ளப் பட்ட நகைநான் கென்ப” என்னுஞ் சூத்திரத்தி ‘உள்ளப்பட்ட’ என்பதனாற் கொள்க.

சச - சரு. தேமொழி தன்னெடுஞ் சிறையகத் திருந்த

காவுந்தி யையையைக் கண்டடி தொழுவும்

இ - ள். அங்ஙனம்வினவின கண்ணகியோடுசென்று தவவேலிக்கணி ருந்த கவுந்தியடிகளைக் கண்டு அடிநொழுதலுமென்க.

நிறை - பள்ளியென்றமாம்; ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கமுமாம்.

(அ) கழிந்து (க0) கழிந்து(கச) போகிக் (உரு)
கொண்டு(உஎ)கீங்கிப் (கக) போகிக் (கங) கழிந்து(கரு)
நுழைந்து(கசு)கடந்து(கஎ)பொருந்தி (சக) நக்குக் (சரு) கண்டு
அடிதொழுதுமென்க.

(கு - பு.) [சிறையகம் - ஸ்ரீகோயில் ஒருபக்கத்தே பள்ளியகம்.]
தே மொழி - தேன்போலுஞ் சொற்களையுடைய கண்ணகி ;
உவமைத்தொகை

நீருமொழி. தவவேணி - தவமாகிய காவல்.

ஐயை - தவப்பெண்; இஃது, ஐயன் என்பதன் பெண்பால் போலும்.
பள்ளி - ஆச்சிரமம். தொழுதலெ ன்னும் வினைக்குக் கோவலன்
எழுவாயென அதிக.

சசு - சக. உருவுங் குலனு முயர்பே ரொழுக்கமும்
பெருமகன் நிருமொழி பிறழா ரோன்பு
முடையீ ரென்றே வறுக ணாளிற்
கடைகழிந் திவ்வனங் கருதிய வாறென

மு ம்

இ - ள். இவர்கள் தொழுதார்களாக, அழகும் குடிப்பிறப்பும் ஒழுக்க
இறைவனாலிழைந்திய விதந்தப்பாமைபுமென்னும் இவற்றையெல்லா
ம் ஒருதலையாகவுடைய கீழ்கள் தீவினையாளரைப்போலே
நுமதிடத்தைக் கழிந்திவருவத ற்குக்
கருதியதென்றேவென்றுகேட்பவென்க.

பெருமகன் - அருகதேவன். நிருமொழி - அவனருளிச்செய்த
ஆக மம். உறுகணூர் - மிடியாளரைப்பாருமுனர். கடைகழிதல்
இவர்க்கு மா பன்மையிற் கழிந்தென்றார். இவ்வும்மைகள்
எண்ணுக்குறித்தனவெனினும் சிறப்புப்பொருண்மை தோன்றலின்றன.

(கு - பு.) [உறுகணூரின் - தின்பமுறும்
பாவமுடையார்போல; மிடியாளரைப்போல என்றமாம். கடை கழிந்து
- வாசனைவிட்டு.] ஒருதலையாக - நிச்சயமாக. மிடியாளர் - வறியவர்.
மரபன்மையின் - முறைமையல்லாமையால்.

ரு0 - ரு1. உரையாட்டில்லை யுறுதவத் தீர்யான்

மதுரை மூதூர் வரைபொருள் வேட்கையேன்

இ - ள். மிக்க தவத்தினையுடையீர், இவ்வினாவிற்கு ஓர் உத்தரமில்லை; ஆயினும் யான் கருதியதொன்றுண்டு; அதுயாதெனின், மதுரையாகிய

8

கஅ சிலப்பதிகாரம்.

பழையணரிற்சென்று நிருமித்தபொருளைத்தேடக்கடவோமென்னும் வேட்கையையுடையேனாயினேனென்று சொல்லவென்க.

முன்னர்க்காதையில் * “சென்ற கலனே, நெந்தபொரு ளீட்டுத லுழ்மேன்” என்றுனாகலின், அதனை வரைபொருளென்றான். இனி நியாயத் திற்மேற்பொருளெனினுமமையும். அன்றி, இதற்கு இத்தனைப்பொரு ட்கு மேற்பட்டதே தானம் பண்ணக் கடவேனென வரைந்தபொரு ளென் பாருமுளர். எனவென ஒருசொல் வருவிக்க.

இனிக் கவுந்தியடிகள் கூறுவார்.

(ரு - ௫.) [உரையாட்டில்லை - சொல்லலாவதொன்றில்லை ஒருவாசகம். முதூர்க்கண்ணே பொருளிடும் வேட்கையேன : பொருள்வரைதல் வேட்கையென்க ; வரைதல் - தன்னிடத்தாக்குதல் ; இன்னதற்கு மேற்பட்டது தானத்துக்கே என்று வரைந்திடுதலுமாம்.] நிருமித்த-யாம் சங்கஸித்த. வேட்கை - விருப்பம். சென்றகலனேனாயினும் மேற்கொளுக்கு - முன்பு நான் வாங்கியழித்த ஆபரணத்தையும் அல்லாக் கெட்ட பொருளாயின தேடித்தொகுத்தலைத் துணிர்தேவ் எனற்பொருள். வரைதல் - வரையல் செய்தல்.

ரு2 - ரு3. பாடகர் சேடி பரம்பகையுழையா
காடிடையிட்ட நாடுநீர் கழித்தந்
கரிதுவள் செவ்வி யறிஞர் யாரோ

இ - ள். இனி அங்குணங்குந்தாயின், இவளது பாடகமணிந்த கிறிய அடி பருக்கையாகியபகையை வெல்லமாட்டா ; ஆதலால் நீர் காடுநாடுமென் னும் இவ்வழியைக்கடத்தற்கு இவள் செவ்வி

ஏற்றதனது; இனிமையுள் என் செய்துமுடிக்குமோ ;
அதனை அறிவாராரொன்றொன்க.

என்றகருத்து : அடி பரம்பகையுழவா : வழி காடி
டையிட்டநாடு : இவள் அதற்கேற்றதன்மையளவல்லன்; இனி ஊழ்
என்செய்யுமோ, இதனை யாரதிய வல்லாரெனப் பரிவுறல் தே
ரன்றநின்றது.

(கு - பு.) [பரம்பகை உழக்கமாட்டா. தாழ்ந் நாடுமாகிய
வழங்கடக்க. அரிதிவளச்செவ்வி - இவள் செவ்வியில் மென்மையால் நட
க்குந்தன மையிலனென்றதாம். அறிகுநர்பாரோ-வல்லனாகவும்
அடுக்குமான்றோ.] ஊழ் - விதி. பரிவுறல் - இரங்குதல்.

நுநு. உரிய தன்மிக் கொழிகென வொழியீர்

இ - ள். இவையெயன்றியும் குடிப்பிறப்பிற்கும் இவளை
ஒருங்கு கொண்டு சேறல் ஏலாதாகலின் இனிச் செலவை ஒழிமினென்று
யாமொழி ப்பவும் ஒழிகின்றிலீராயினீரொன்றொன்க.

* கனாத்திறமுரைத்தகாதை, எசு - எந்.

க0.—நாடுகாண்காதை.

கக

ஒழிகென வொழியீரென்பதற்கு இவர்க்கு எதிர்வதறிந்து
கூறினவெனின், † “தவந்தரு சிறப்பிற் கவுந்தி.....உண்ண
நோன்போ மியர் பதிப் பெயர்ந்ததும்” என நீர்ப்படையுள் மாடலன்
கூறுதலானும், அடை க்கலக்காதையில், ‡ “த ன்ருல வாண,
ரரும்பொருள் பெறுநரின் விருந் தெதிர் கொண்டு, கருந்தடங்
கண்ணியொடு கடிமனைப் படுத்திவ, ருடைப் பெருஞ் செல்வர் மகோப்புரு
மளவு, மிடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலந் தந்தேன்” எனவும், §
“தாடி நீயே யாகித் தாங்கு” எனவும், || “மிகப் பே ின்பந் தருவது
கேளாய்” எனவும் ஒருபொழுதிற்கு இத்தனை ஓம் படையென்மை
கூறவேண்டாவாகலானும் இவர்க்குத் தவப்பயனாலே சயித்தலன்றிக்
காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க.

(கு - 4.) ஒருங்கு கொள்ளுதலால் ஏலாதி - கூட அழைத்துக்கொள்ளப்போதல் பொருந்தாது. செலவு - செல்லுதல் எதிர்வது - இனிவருவது. தவறாது என்னும் மேற்கோளுக்குத் தவறுமுகம் வளருகின்ற சிறப்பை யுடைய கவுந்திஎன்னும் முதியவள் உணவுண்ணுமையாகியவிரதத்

பொருள் உபயோகத்தினால் இருப்பதற்குப் புறப்பட்டதும் என்று பொருள்.

நீர்ப்படை - இந்நூலின் உள்வது காலை; வஞ்சிக்காண்டத்தில் உள்ளது. மாடலன் - தனிச்செய்காணத்தினால் ஓர்ந்தனை ; கோவலனுடைய நட்பாளன். கோவலன் மதுரையிற்கொடியுடைய முதலியவற்றைக் காவிரிப் பூம்பட்டினத்தார்க்குச் சொல்லித் தன்சொல்லை அவர்களிடமிடம் இறந்தமை தெரிந்து அப்பாவத்தைப்போக்குதற்பொருட்டிப் போய்க் கங்கையாடி மீளுகையில் இடையே சேரன் செங்குட்டுவனைக் கண்டு அளவளாவி வஞ்சி நகரஞ்சார்ந்து யாகஞ்செய்யும்படி தூண்டி அதிசெய்வித்து அவனை "லவ முப்படுத்தினவன்".

அடைக்கலக்காலை - இந்நூலின் பதினாண்டாவது பகுதி; மதுரைக்காண்டத்தினால்தான் தன்குலவாணர் என்பதற்குப்பொருள் - இவன்குலத்தினுள்ள இவ்வுரிசலவாழ்வோர் .. மதுரைக்கரிய பொருளைப்பெற்றாரைப்போல நல்லிருந்தாக எதிர்க்காண்டு கரிய பெரிய கண்ணி

அடியையாளோடு இவனைத் தவகள் காவலையுடைய மனையகத்தே கொண்டு சென்று வைத்துக் கொள்வார்கள் ; அங்ஙனமாகிய உடைய பெரிய செல்வம் துமையகத்தே சென்று புகுமளவும் இடைக்குலமடந்தாய், உனக்கு நான் இவனை அடைக்கலமாகத்தந்தேன் என்க. தாயு நீயேயாகித் தாங்கு என்பதற்கு - இவனுக்கு நன்றையும் நீயேயாய்த் தாங்குவாயாகவென்று பொருள். மிகப் பேரின்பந்தருவது கோளையென்பதற்கு - இன்புமிகப் பேரின்பம் தருவதால் நான் சொல்ல நீ கோளையென்றுபொருள். இவைமூன்றும் மாதிரியைப் போல கங்கை கண்ணகிவிஷயமாகக் கவுந்தியடிகள் கூறும் யார்த்தை. ஸர்ப்படை - காவல, கால உணர்ச்சி - திரிகாலஞ்ஞானம்,

கருள்.

§ அனடக்கலக்காணுத, கருள் - கரு

கரு. ௨௦

சிலப்பதிகாரம்.

ருள் - கரு. மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்விய
 மறவுரை கேட்டாங் கறிவனை யேத்தத்
 தென்றமிழ் நன்னாட்டுத் தீதுதீர் மதுரைக்
 கொன்றிய வுள்ள முடையே னாகலிற்
 போதுவல் பானும் போதுமி னென்ற
 காவந்தி யையையக் கைதொழு தேத்தி
 யடிக ணீரே யருளுதி ராய்னித்
 தொடிவனைத் தோளி துயர்தீர்த் தேனென

இ - ள். மறவுரைகளை நீத்திருக்கும் குற்றமற்ற
 பொருட்டாய்கையுடை

யவர்தம்து லையுங்கேட்டு அந்த ஆகமப்படியே
 அறிவனையேத்துதற்குத்

தெற்கின்கணுள்ள தமிழ்நாட்டின் கண்ணதாகிய குற்றந்தீர்ந்த
 மதுரைக் குப்போதற்கு முன்னே ஒருப்பட்ட உள்ளமுடையேனாதவன்,
 யான்போகு வேன் ; நீரும் போதுமின்ற கவுந்தியடிகளைக்
 கையாற்றாழுந் நாவா லேத்தி, அடிகளே ! நீரே இயைபும்
 அருள்செய்வீராயின், இவ் வனை வாகிய வனைபொருந்திய
 தோளிகையுடையாளுடைய துயரெல்லாம் இப்பொழுதே
 போக்கினேனன்றோவென்று சொல்லுவென்க.

நீயீரே இதுசெய்வீராயினென்பது ஓர் வழக்கு. ஏகாரத்தை
 இசை நிறையாக்கலுமொன்று. தொடி - வனைவு ; * “தொடிக்கட்
 பூவை” என்றாகலின். நீத்தென்றும் பாடம்.

(கு - பு.) [மதுரைக்கொன்றிய வென்பதற்கு - போகவென
 ஒரு சொல்வருவிக்க. என்பதொடிவனைத்தோளிதுயர்தீர்த்தேனென்று

கோவலன் சொல்ல.] மறவுரை - குற்றத்தோடு
 பொருந்தியவார்த்தை; அஃவபொய், கோள், கடுஞ்சொல்,
 பயனில்சொல் என்பன. நீத்தல் - வீடுதல். கேள்வியர் - கேட்கப்படும்
 நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக் கேட்குள்ளவர்.
 அறவுரை - தருமசாஸ்திரம். அறிவன் - எல்லாப்பொருளையும் அறியும்
 அறிவையுடைய அருகக்கடவுள். ஏத்துதல் - ஆதித்தல். தமிழ்நாடு -
 பாண்டிநாடு. தமிழ்முனிவராகிய அகத்தியருக்கும் தமிழைவளர்த்த
 பாண்டியர்களுக்கும் சங்கப்புலவர்களுக்கும் உறைவிடமாதலால்,
 பாண்டியவளநாடு செந்தமிழ்நாடு எனப்படும். ஒருப்பட்ட -
 உடன்பட்ட. தொடிக்கட்பூவை என்னுஞ் சிந்தாமணி மேற்கோளுக்கு
 - தொட்போல் வட்டமான கண்ணையுடைய பூவையென்பது
 ஈச்சினுர்க்கினியருரை. தொடிவளைவென்பது, அடியார்க்கு நல்லார்
 கருத்து. நீத்தி என்ற பாடத்துக்கு - மறவுரைகளை நீத்தலாற்
 குற்றமற்ற கேள்வியையுடையாரென்க.

* சீவகசிந்தாமணி, துணமாலையாரிலம்பகம், அஉ : “
 வடிக்கன் மகளிர் வைத்த மாகதன் மணிக, னொடிக்கச் சுடர்விட்
 டிமிழ வுழையம் பிணையொன்றனுகிக், கொடிப்புல் லென்று கறிப்பா
 னுவிற் குலவி வளைப் பத், தொடிக்கட் பூவை நோக்கி நகுமா
 றெளிதோ காண்மின்.”

க0.—நாடிகாண்காதை.

உக

சுச - சுரு. கோவலன் காணாய் கொண்ட விரெறிக்
 கேதந் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ

இ - ள். கோவலனே, நாம் போவதாகவுட்கொண்ட
 இந்நெறியிடத்து வருத்தத்தைத் தருவன எவ்விடத்தும் பலவுள ;
 அவற்றை நீயறியாய்; ஆதலால், யான் சொல்லக்
 கேட்பாயாகவென்றாரென்க.

காணாய் - நீ முன்பு அறியாய். இந்நெறி - வடகரைவழி.
மோமுன்னிலையகை.

சுசு - எக. வெயிலினம் பொருள மெல்லியற் கொண்டு
பயில்பூந் தண்டலைப் படர்குவ மெனினே
மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்
சண்பக நிறைத்த தாதுசேர் பொங்கர்
பொய்யறைப் படுத்துப் போற்றா மாக்கட்குக்
கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டும்

இ - ள். வெயிலினது நிறத்தைக் கண்ணுற்பார்க்கவும் பொருத
இம் மெல்லிய இயல்பினையுடையவளைக்கொண்டு நாம் பூப்பயிலும்
தண்டலை யூடு போகக்கடவேமென்பேமாயின், அவ்விடத்து
நிலம்பிளக்கும்படி இட வகொண்டு கீழ்வீழ்ந்த வள்ளிகிழங்கை
அகழ்ந்துகொண்ட குழிகளைச் சண்பகமரங்கணிதைத்த
பூந்தாதுசேர்ந்த பழம்பூ பொய்க்குழிப்படுவி த்து அவ்விடங்களை
அறிந்து பாதுகாத்துச்செல்லாதமாக்கட்குச் செயலறுதி யாகிய
துன்பத்தைக் காட்டுதலையுஞ்செய்யுமென்றொள்க.

பொங்கர் - இங்கே வாடம்பூ. அதுபோர்த்தலாற் பொய்யறைப்
படுத்தென்றார். * “பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புள்கு” என்பது
மேலும். கையறு துன்பம் - மீளாத்துன்பமுமாம். காட்டல் - தருதல்.

(சுசு)பொங்கர் (எ0) படுத்துக் (எக) காட்டுமென்க.

(சு - பு.) [படர்குவமாயினென்றாள், தன்னையும் உளப்படுத்தி.
சண் - தம் குழியைநிறைத்த பொங்கர். போற்றாமாக்கள் -
பரிகரித்துப்போகா மாக்கள். குழியைச் சண்பகநிறைத்த தாது
சேர்பொங்கர் பரிகரியாமாக் கட்டுத் துன்பந்தரினுந்தரும்;
பூவானிறைத்தல் பெற்றும்; தாது சேர் பொங்கரென்றல்லன்.
பொங்கர் - சோலையுமாம்.] மெல்லியல் - பண்புத் தொகை
யன்மொழி. தண்டலை-தண்மையாகிய இடத்தையுடையது எனச்
சோலைக்குப் பண்புத்தொகையன்மொழியாகிய காரணப்பெயர்.
“பொங் கர்” என்பதற்கு - புண்கமரங்கள் பழம்பூவாகிய
வெள்ளியபொரிகளைச்சிந்தினவென்று பொருள்.

எஉ - எங. உதிர்பூஞ் செம்மலி னொதுங்கினர் கழிவோர்

* வேட்டுவவரி, “செம்பொன்.”

உஉ சிலப்பதிகாரம்.

இ - ள். அங்ஙனம் உதிர்ந்த வாடம்பூ மறைத்த குழியுள்ளவழி நூற் தற்கு நிலனோக்கி ஒதுங்கிச்செல்வோரை முற்றிப்பழுத்து விண்டு தேனொழுதும் பலாப்பழங்கள் தாழ்ந்தகோட்டின்கணிநூறு பகைபோல முட்டிதலையுஞ்செய்யுமென்றான்க.

இனித் தேமென்பதனை இனிமையாக்கித் தெங்கம்பழம் முட்டுமெனினு மமையும். முட்டினுமுட்டுவனென்பது பாடமாயின், கழிவோர் செய்யிற் செய்வாரென்க. உம்மையை ஐயஉம்மையாக்கிப் பொருளுரைக்க. படர்கு

வமெனினெயனக் கழிவோர்கருத்தைக் கொண்டு கூறினார், உலகியாகலான்.

(கு - பு.) [மேல்தூங்குகிற பழமாகிய பகையிலே முட்டினும் ருட்டி வர்.] செம்மற்பூ - பழம்பூ. கோடு - மாக்கினை. தெங்கம்பழம் - முற்றித் தேங்காய் ; “காய்மாண்டதெங்கின்பழம்” என்றார் சிந்தாமணிபாறும் எச - எரு. மஞ்சளா நஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்துச்

செஞ்சுனைப் பலன் பரற்பகை யுறுக்கும்

இ - ள். அங்வாறன்றி வெள்ளிடைப் பேரவோமெனின், அங்கு மஞ் சள்முதலியன தம்மில்

தலைமயங்கிய பிணக்கத்தைபுடையதோட்டயகலிற் பாத்திதோறும் பலாப்பழத்தின் செஞ்சுனைகளிலுள்ள வெண்காழாகிய பருக்கைகள் இவன்மெல்லடிக்குப் பகையாய் உறுத்தலிற் செய்யுமென்றான்க.

வலயம் - பாத்தி. வலயத்தோடு பாலும் பகையாயுறுக்குமெனினும் மையும். உறுக்கும் - உறுத்தும். என்றகருத்து : மஞ்சள் முதலியன நில வண்மையால் முற்றிப்

பருவஞ்செய்தமுனை சருகின்மலறந்தகிடந்தவந் ரோடு பாலும்
உறுத்திமென்பதாம்.

(கு - பு.) [வலயம்-தோட்டம்.] வெள்ளிடை - வெளி யிடம்.
புடயக் கம் - நெருக்கம்.

எசு - எள. கயனெடுங் கண்ணி காதற் கேள்வ
வயலுழைப் படர்குவ மெனினே

இ - ள். கயல்போலும் கண்ணினை யுடையாள் காதலிக்கப்பட்ட
கேள் வனே, அங்ஙனம் சோலையும் தோட்டமுமாகிய கரைவழியன்றி
வயல்வழி யேபோகக்கடவேமென்பமாயின்,

(கு - பு.) கயல் - ஒருவகையின் ; இது பிறழ்ச்சியாத்
கண்ணுக்கு உவமம். கண்ணி, இ - பெண்பாத் பெயர்விகுதி.
காதலித்தல் - விருமாதல். கேள்வன் - கணவன்.

எள - அக. ஆங்குப்

பூநா நிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி.
நீர்நாய் கௌவிய நெடும்புற வாளை
மலங்குமிளிர் செறுவின் விலங்கப் பாயிற்
கலங்கலு முண்டிக் காரிசை

கூ0.—நாடுகாண்காதை.

உக.

இ - ள். தம்மிடத்துமலர்ந்தபூக்களின் மணங்கமழாரின்ற
குளங்களில் நீர்நாய் பொருகின்றகயல்கள் வெருவியோடவோட்டிக்
கொவப்பட்ட நீண்ட முதுகையுடையவாளை மலங்குகள்
நெளியுஞ்செறுவிற் குறுக்கேபா யுமாயின், இம்மங்கை
கலங்குந்தன்மையுடையாளெனவுங் கூடுமென்றோன்க.

நீர்நாய் கௌவியவாளை பொருகயலோட்டிப்
பாயினெனினுமமையும். இது நூற்சொல்லியது: மீனிறைதேரும் நீர்
நாய்காணினும், இடையே பொருகயல்கள் உகாக்காணினும், வாளை
பாயக்காணினும், மலங்கு மிளிர்க்காணினும் மனத்திற் கலங்கலுமுண்டு
இக்காரிகையென்பதாம்.

(கு - பு.) வாகை மலங்கு என்பன - மீனின்ஜாதிபேதம். செறு
வபல். காரிகை - அழகுடைய பெண். உகன - புரண்டிபாய. ஈக - அரு.
ஆங்கட்

கரும்பிற் றெடுத்த பெருந்தேன் சிதைந்து
சுரும்புசூழ் பொய்கைத் தூதீர் கலக்கு
மடங்கா வேட்கையி னறிவஞ ரெய்திக்
குடங்கையி னெண்டு கொள்ளவுங் கூடும்

இ - ள். அஃதன்றியும், * கரும்பல்லதுகாடிண்மையான்
அவ்விடத்து உளதாய கரும்பின்வைத்த பெருந்தேன் அவை
கண்முற்றி நெருங்குதலானே அழிந்தொழுகிச் சுரும்புசூழப்பட்ட
பொய்கையின் நல்லகீரோடு சென்று கலந்துவிடும்; ஆதலான் அதனை
அறியாமல் தணியாத கீர்வேட்கையால் இவன் தன்குடங்கையால்
முகந்துகொண்டு பருகவுந்தகுமென்று ரொள்க.

குடங்கையாவது ஐந்துவிரலுங்கூட்டி உட்குழிப்பது; என்னை? “குட
ங்கையென்பது கூறுங் காலை, யுடங்குவீரற் கூட்டி யுட்குழிப் பதிவே”
புள்ளராகலின். இதனாற்சொல்லியது; நமது தரிசனத்தி
விலக்கப்பட்ட வாற்றால், தேனுண்டலைப் பரிகரிக்கவென்பதாம். எனவே
ஊனையும் உடன் கூறிற்றும். மேலும் இவ்வாறு வருவனகொள்க.

(கு - பு.) [அறிவஞரெய்தி - அறிவுமயங்கி. வேட்கை -
தண்ணீர்த் தாகம்.] சுரும்பு - வண்டு. பொய்கை - கீர்நிலை. முகந்து -
மொண்டி. பருகுதல் - குடித்தல். உடங்கு - ஒருங்கு. தரிசனம் -
மதக்கிரந்தம்.

அக - அக. குறுந ரிட்ட குவணியம் போதொடு
பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய கிடக்கை
நெறிசெல் வருத்தத்து நீரஞ ரெய்தி
யறியா தடியாக் கிரிதலுங் கூடும்

இ - ள். களைபறிப்பார் பறித்து வரம்பிலிட்ட குவளைப்பூவுடனே
தம்மெய்யிற் பொறியையும் வரியையுமுடைய வண்டினம்
மதுமயக்கத்தாற்

* “கரும்பலாத் கடொன் தில்லாக் கழனிக்குழ் பழன நாடும்”
என்றார் சிந்தாமணியிலும் ; முத்தியிலம்பகம், ௩௦௪.

உசு சிலப்பதிகாரம்.

போகவறியாது உள்ளொடுங்கிக்கிடப்பனவற்றை
வழிவரும்வருத்தத்தா
லே நீர் அறிவுமயங்கி வறம்பூவெனக்கருதி அவற்றின்மேல்
அடியிடவுங் கூடுமென்றாரென்க.

இதனாற்சொல்லியது உயிர்க்கொலைபுகாமற்
பரிகரிக்கவென்பதாம்.

(கு - ௫.) [குறுதல்-பறித்தல்.] பொறி - புள்ளி. வரி-கோடு;
இசைப் பாட்டுமாம்.

கூ - கூட. எறிநீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னிற்
பொறிமா ணலவனு நந்தும் போற்று
தூழடி யொதுக்கத் துறரோய் காணிற்
நுழ்தரு தின்பந் தாங்கவு மொண்ணு

இ - ன். எறியுநீரையுடைய பெருவாய்க்காவினது
அடைகரைவழியே போகக்கடவேமெனபேமாயின்,

அவ்வடைகரைநீரிலுள்ளனவாகிய பொறி வரிகளினழகையுடைய
நண்டும் நத்தையும் உள்ளவழியறிந்து பாதுகா வாது முன்புநடக்கு
முறைமையான் அடியிட்டிடக்குநடையின் அவை தாம் உறக்கடவரோ
யை நம்மாலுறுமாயின் அதனால் நயக்குவருங் கொலைப் பவம் நம்மாள்
தாங்கவுமொண்ணுது.

எறிநீர் - வாய்த்தலையினின்று குதித்துவரும் வாய்க்கானீர்.
இயக்கம் - வழி. நந்தி - ஈண்டு நத்தை. ஊழ் - முறைமை. ஒதுக்கம் -
நடை. நோ யென்றார்; கொலையென்று வாக்காற்கூறுமாயினாயின்.
இக்கொலைப்பா வம்ஒன்றானும் கழுவப்படாது; அதுவேயுமன்றி
மறுமைக்கண் நாகத்திலு றந்தின்பமும்
நம்மாற்றுகலாமளவிறன்றென்பதனால், உம்மை எச்சவும்
மையாயிற்று. அடைகரை - கடற்கரையென்பாருமுளர்,

(கு - பு.) நந்து - இங்கே சங்கன்று. “கோதல், பிறவினை
யெல்லாந் தரும்” என்றார் திருவள்ளுவனாரும்.

கசு - கௌ. வயலுஞ் சோலையு மல்லதி யாங்களு
மயல்படக் கிடந்த நெறியாங் கில்லை
நெறியிருங் குஞ்சி கீவெய் யோனொடு
குறியறிந் தவையவை குறுகா தோம்பென

சோலையுமெனவே ஒருசா ர் வுபற்றித் தோட்டமுமடங்கிற்று .
வயலும் சோலையுமென்பனவற்றைக் கூறியமுறையாளே
எதிர்நிரணியாகக்கொ ள்ளவாருமுளர்.

இ - ள். இங்குக்கூறியவயலும் அங்குக்கூறியசோலையுமல்லது
வேறு படக்கிடக்குநெறி மேல்
நாஞ்செல்லுகின்றவிடத்திற்கில்லையாதலான், நெறி த்த
குஞ்சியையுடையாய், நீ நின்னைவிரும்பிய மனைவியோடே அவ்வவ்விட
ங்களைக் குறிப்பாலறிந்து அவை அபசாரங்களுறும்
பாதுகாப்பாயாகவெ ன்றாரென்க.

வெய்யோடுக்குக் குறுகாமென்னுமமையும்.

க0.—நாடுகாண்காதை.

உரு

(எக) காட்டினுங்காட்டும்; (எங்) முட்டினுமுட்டும்; (எடு)
பாற்புகையுறு க்கும்; (அக) கலங்கலுமுண்டு; (அரு) கொள்ளவுக்கூடும்;
(அக) இடுதலுங்கூடும்; (கௌ) தாங்கவுமொண்ணு; ஆகலாம் (கௌ)
குறியறிந்தி அவையவை குறுகாதோம்பென்றாரென்க.

இவ்வனம் மென்மைத்தன்மைகூறுவார், வருணனைகளையும்
உடன் கூறினாரென்க. இத்திறையும் கவுந்தியடிகள் தமது பள்ளியில்
இருந்து கூறினவனென்க. வடலுமெனவே வாய்க்காறுமடங்கிற்று.

(கு - பு.) [ஐம்புகவெளச்சொல்லி.] குஞ்சி - தலைமயிர்.
வெய்யோள் என்றவிடத்து வெய் என்றவிகாரப்பெட்ட வெம்மையென்னும்
உரிச்சொல்லுக்கு விருப்பமென்று பொருளாம்; “வெம்மைவேண்டல்”
என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்.

கசு - கௌ. தோமறு கடினையுஞ் சுவன்மே லறுவையுங்
காவுந்தி ஸயையைகைப் பீடியுங் கொண்டு

மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாகெனப்
பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர் புரிந்தோர்

இ - ள். கவுந்திபடிகள் கடினைமுதலியவற்றைக்கொண்டு
பஞ்சமந் திரமே நமக்கு வழித்துணையாகவெனச்சொல்லிச்செல்ல,
அவரோடு பழித் தலரிய ஒழுக்கத்தோடு வழிச்செலவைப்புரிந்தவரென்க.

தோம் அறு - குற்றமற்ற. கடினை - ஐயக்கடினை. சுவல்மேல்
அறுவை - தோளிலிருந்து. மொழிப்பொருட்டெய்வம் -
பொருண்மொழி யாகியதெய்வம். ஆவது * பஞ்சமந்திரம்; ஸி ஸி ஸி
ஸ=அ ஸி ஆ உ ஸா. இனிக் கொண்டென்பதற்காக்
கொள்ளவெனத்திரித்து அடிகளிதுசெய்ய இவர்கள்
துணையாகவென்றானினுமமைபும்.

(கு - பு.) கடினை - பிஷாபாத்திரம்; இரப்போர்கலம்.
[பொருண் மொழி - உடனேசம.] பீ.பி - மயி.பிறகு. ஆகென -
வியங்கோள்விகாரம். கரு - கருக. கரியவன புகையினும் புகைக்கொடி
தோன்றினும்

விரித்திர் வெள்ளி தென்புலம் படரினுங்
கால்பொரு நிகழ்ப்திற் கடுங்குர லேற்றோடு
சூன்முதிர் கொள்ளும் பெயல்வளஞ் சுரப்பக்
குடமலைப் பிறந்த கொழும்பஃ றுரமொடு
கடல்வள ளெதிரக் கயவாய் நெரிக்குங்
காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை
யோவிறந் தொலிக்கு மொலியே யல்ல
தாம்பியுங் கிழாரும் வீங்கிசை யேற்றமு
மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல் செல்லா

இ - ள். கிரகங்களிற் சனிக்கிரகம் இடபம் சிங்கம்
மீனமென்னுமி வற்றினோடு மாறுபட்டினும் ஆகாயத்தே தூயக்கோள்
எழ்னும், விரிந்த கதி

* இந்தப் பஞ்சமந்திரத்தைப் பஞ்சநமஸ்காரமென்பர் ஜைனர்.

கார்புடைய சக்கிரன் தென்றிசையிலே பெயரினும்
காற்றுப்பொருளும் குடகவரையினது உச்சிக்கண்ணே கடிய
குரையுடைய உருமேற்றோடு சூழ்முதிர்ந்த பருவமுகில் தன்பெயலாகிய
வளத்தைச் சரத்தலாலே அவ் வரையிற்பிறந்த பலபண்டத்தோடு
கடுகிவருதலையுடைய காவிரியினிற், முகத்தைக்குத்தியடிக்குங்கடல் தன
வளத்தைக்கொண்டு எதிர்தலாலே தேங்கி, வாய்த்தலைக்கிட்ட
கதவிர்ந்ததெழுந்து குதிக்கின்ற அப்புதுப்பன லொலியல்லது
ஆம்பிமுதலாயின ஒலித்தல்செல்லாவென்க.

கரியவன்-சனி. புகைக்கொடி - வட்டம், கிலை, நுட்பம்,
தூமமென்னும் * கோட்கண்ணினும் தூமக்கோள். † “எமம்மீன்
புல கயினுந் தூமந் தோன்றினுந், தென்றிசை மருங்கிற் றெவ்வா
யேபோலும்” என்றார் பிறரும். கால்பெருநிவப்பு - குடகினுச்சி. ஏறு -
இறையேறு. பட்டாரம் - பலதாரம், தாரம் - பலபண்டம். எனவே
மீனவளமுடையது. ஆவன “தக்கோலந் தீம் பூத் தகைகா லிலவங்கம்,
கர்ப்பு”ஞ் சாடியோ டைந்த.” கடல்வளமுனவன: “ஒர்க்கோலை சங்க
மொளிர்பவளம் வென்ற த்த, நீர்ப்படு முப்படுதே டைந்தி.” கடுவால் -
புருகிவ நும்வரவு. ஸ் - ஸ். பட்டிக்கதவு. இலகி ஸ்வுதல் - வகா ரத்தால்
ஒவெனவின்றதெனவுமாம். இதற்கு இ நத்தல் ஈன்றதத் தவிர்தல்
மேலது. ஆம்பி - பனறிபபத்தர். கிழார் - புட்டைப்பொறி. பிழா - †
இடா. ‡ “நீர்த்தெவ்வு சிறைத்தொழுவார், பாடுங்குமபு யகையேற்றத்,
தோடுவழங்கு மகலாம்மீயிற, கயமகைய வயலிதைக்கு, மேன்மொடை
வனகி ழார்” என்றார் பிறரும். இலிக்

கரியவன்-புகைப்புகை மயப்பதற்குச் சனிவாரம் புகையினுமெனவுமாம் ;
இனிப் புகையினும் தோன்றினும் படர்நும சார்பு எதிர நீர் வாய்த்தலை
ஒலித்ததொதிக்குமாயிலலது ஆம்பிமுதலிய ஒலித்தல் செல்லா
மக்குக் காரணமாகிப் காவிரியின முடிபுமனும்பும. புகையினும்
தோன்றினும் படர்நு மென்ற உயமைகள், மலமுடையதே நிழல் மாற்ற
இவற்றின் ஒன்றை அமைவுமாகவும் இவ்வெயல்லாம் செய்யினும்
கடல்வளமுடைய நெரிக்குமெனக் காவிரியினுறப்பை விளக்கித்த

லாத் சிறப்பும்மை.

(கு - பு.) வரை - மலை. தூமக்கோள் - தூமகேது; இதனைமொ
ப் பெயர்த்து, 'புகைக்கேட்டி' என்றார் அது - வாலாகுத்தரம். இது,
'பின்பு நிகழந்தீமையை முன்புதரிவிக்குங்குறியாம' ; தூர்ந்தித்தம்.
கோள் - இர

* இவற்றைக் காந்துகைகோட்கொளனர்.

† புறநானூறு, ககல்: "மைமயீன் புகையினுந் தூமந்
தோன்றினுந், தே ன்றிசை மருங்கின வெள்ளி யோடினும், வயலக
நிறையப் புதற்பூ மலர, மனைத்தலை மகவை
யீன்ற வமர்க, னுமா லொடுநிறை நன்புல் லாரக், கோலு ள் செம்மையிற்
சான்றோர் பல்கிப், பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் தது வே, பிள்ளை
வெருகின் முள்ளெயிறு புரை யப், பாங்கு முல்லை முலைகக்கு,
மர்ப்தொடி யரிவையர் தந்தை நாடே."

‡ இடா - இறைகூடை. § பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்கா நீதி,
அக-கூட.

க0.—நாகொண்காதை

உஎ

கம. பல் + தாரம = பரந்தாரம்;
தனிக்குறிலித்தலகரவொற்றுத்தகரம்வர ஆய்தமாயிற்று; இது,
'ஆய்தக்குறுக்கம்' எனப்படும். தூம்பு - மதகு. ஓவி தந்தி என்பதற்கு -
நிங்குதலைவொழிந்து என்பது இரண்டாவது பொருள்; ஓ -
முதலினைத்தொழிற்பெயர். ஆம் - கிழார், ஏற்றம், பிழாஎன்பன -
நிறைக்குங்கருவிகளின்பேதம். வியங்கிசையேற்றம் -
மிக்கஒலியையுடைய ஏற்றமென்னுந்நிறிதைகருவி. ஓங்குரீர்ப்பிழா - மிக்க
நிறைமொள்ளுங்கருவி. "நீர்த்தெய்வ" என்னும் மேறகோளுக்கு - வயல்
அகைய நிறைக்கும் கயம் நீர்த்தெய்வம் நிறைத்தொழுவர் பாடு இலம்பும்
இசை, ஏற்றத்தோடுவழங்கும் அகல் ஆம்மியின் இசை, மென் தொ
டைவன்கிழார் இசைஎன்று அந்வயம்; வயல் தழைக்கும்படி
நிறைக்கதைத்தற்குக்காரணமான குளங்களினீரை இடாவால்
முகந்துகொள்ளும் நிறையாகிவந்து தொழில் செய்வாரிடத்தேயுக்கும்

ஓசை, ஏற்றத்தாட னே உலாவும் அகன்றபன்றிப்பத்தலின் ஓசை,
மெத்தென்ற கட்டக்கனையுடைய வல்ல பூட்டைப்போறியின் ஓசை
என்பது எச்சிறுக்கினியருரை. பிறர் என்றது, பத்தப்பாட்டினுள்
மதுரைக்காஞ்சி ிள் நூலாவிரியராகிய மாங்குடி மருதனாரை. [தாரம்
- சந்தனம் அகில் முதலாயின. கபவாய் - புகார்.]

ககஉ - ககங். கழனிச சென்றொற் கரும்புகும் மருங்கிற்

பழனத் தாமரைப் பைம்பூய் காணத்து

இ - ள். அங்கு அமொலித்தல்செல்லாக் கழனியிற் சென்றெலும்
கரும் புஞ் குழந்த இடத்தைபுடைய நீர்நிலைச்செறுவினுண்டாகிய
தாமரைக்காட்டினென்க.

(கு - பு.) பைம் பூய் காணம் - பசுப அழகிய காழி.
தாமரைக்காடு என்றது, தொகுதியை.

ககச - ககங். கட்ட கோழியு களைஞர் ஓரையுந்
செங்கா வன்னமும் பையகாற் கொக்குங்
கானக் கோழி நீர்நீரக் காக்கையு
முள்ளு மூரதும் புள்ளும் புதாவும்
வெலபோர் வேந்தர் முனையிடம் போலப்
பலவேறு குழுஉக்குரல் பரந்த வோதையும்

இ - ள். கம்புட்கோழிமுதலியன வெல்லு ம்போரை வல்ல
அரசரிருவர் பொருட்டம்போலப் பலவேறுவகைப்பட்ட
நிறத்தையும்ஒலியையுமுடையனவாயொலிக்கும் மிக்க ஓசையுமென்க.

கூக்குரலும் பாடா. கம்புள் - சம்பங்கோழி. கானக்கோழி -
கானங்கோழி; நிலவண்ணமயாக்கிக் காட்டுக்கோழியெனபாருமுளர்.
நீர்நீற க்காக்கை - நீர்க்காக்கை. உள்ளு - உள்ளாளர், ஊரல் -
குளுவை; நீர்மே தூர்தலிலுல் ஆகுபெயர். புள்ளு - கணந்துட்புள்.
போதா - பெருநா ரை; மரக்காணை; புதா - விகாரம்.
வெல்போரும், முனையிடமும் - வினை தந்தாகை. குழுஉக்குரல் -
பலவாயொன்றான ஓசை.

(கு - பு.) கம்புட்கோழி - கம்புளாகிய கோழி என இருபெயரொட்
 ம்ப் பண்புத்தொகை; முன்னது சிறப்புப்பெயரும், பின்னது
 பொதுப்பெயரு

மாம். களைஞரல்லாரை - ஒலிக்கின்ற குரலையுடையநாரை. செங்கால் -
 சிவ

ந்தகால். பைங்கால் - பசியகால். உள்ளான் - ஓர் குருவி. ஊரல் -
 தொ

ழிலாகுபெயர். [கம்புட்கோழி - ஒரு சாதி.]

கஉ௦ - கஉ௪. உழாஅ நுண்டொளி புள்புக் கழுந்திய
 சுழாமயிர் யாக்கைச் செங்கட் காரான்
 சொரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெகிழ் புற்ற
 குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு
 கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரிய

இ - ள். உழவரானுழப்படாத குழியிற் சேற்றினுட்புக்கழுந்திய
 கழு

வாதமயிரையுடைய உடம்பையும் சிவந்தகண்ணையுமுடைய எருமை
 தன்

தினவையுடையமுதுகை உரிஞ்சுதலாலே புரிதேய்ந்து

அற்றுச்சரிதலுற்ற

அழிவற்ற புரிக் கூட்டினினற ளளவிய பலவருக்கத்து

நெல்லுக்கவரித்

தொங்கல்போல விளைந்து கிடக்கின்ற செந்நெற் கதிர் த்தலையிடத்தே
 சொரி;

யவென்க.

தொளி - சேறு.

(கு - பு.) [உழா நுண்டொளி - தானேபட்ட சேறு.

கொழும்பல்லுணவு - பலவர்க்கத்துணவு; அவரைதுவரை உள்ளிட்டன.]

கஉ௫ - கஉ௬ கருங்கை விளைஞருங் களமருங் கூடி

யொருங்குநின் றார்க்கு மொய்யே யன்றியும்

இ - ள். அங்ஙனம் நெற்சொரிதலாலே விளைஞரும்

களமருங்குடி ஒன்றுபட நின்றொலிக்கும் ஒலியும், அதவேயன்றியுமன்க.

கருங்கை - வலியகை. விசைஞர் - பறையர், பள்ளர்
முதலாய்ஞர், களமர் - உழவர் கீழ்க்குடிமக்கள். கருங்கை இருவர்
க்கும்பொது.

(கு - பு.) [களமர்-உழகுடிவேளாளர்.] விசைஞர் -
தொழிலசெய்ப்பவர். கடஎ - கடக. கடிமலர் களைந்து முடிநா றழுத்தித்
தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து
சேறுந் கோலமொடு ஷீறபெறத் தோன்றிச்
செங்கய னெடுங்கட் சின்மொழிக் கடைசியர்
வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணியும்

இ - ள். காலையின் முடித்த பூக்களைந்து முடித்தமுடியிலே
முடியினா றை நறக்கிச் சூடிக்கொண்டு வளைந்தவளையையுடைய
தோளும் முலையாக முந்தோய்ந்து சேறுந்கோலத்தோடு
அழகுபெறத்தோன்றிச் சிவந்த கயல் போளும் பெரியகண்ணையும்
சிறியமொழியையுமுடைய கடைசியர் கடுகமயக்கும் கள்ளை
உண்டுதொலைத்ததனாலுண்டான பண் திறத்திற்சேர்ந்து பழகிப்போதாத
பாட்டுமென்க.

க0.—நாடுகொண்காதை.

உக

என்றது மதுமயக்கத்தாற் பஞ்சலித்து மயங்கப்
பாடினாரென்றபடி. இனிக் கடிமலர்களைந்து
முடிநாறழுத்தியென்பதற்குப் போகாப்புல்லாகிய கழுநீர்முதலைப்
பறித்தி மறித்தி அதனமீதே முடியினற்றைப் பருத்துநட்
டெனினுமமையும். தோளும் ஆகமும் தோய்ந்துசேறுநிதல் - களித்து
ஒரு வர்மேல்ஒருவர் சேற்றை இறைத்துக்கொள்ளுதல். சின்மொழி -
இழிந் தமொழி; சிலவானமொழியுமாம். விருந்திற்பாணி - தம்பிசையிற்
புதுமை புண்டாகப்பாரும் பாட்டெனினுமமையும். இதனைப்
பெருமுனையென்பாரு முளர்.

(கு - பு.) கடைசியர் - மருதநிலத்து உழவர் மகளிர் ; இது
கடையர் என்பதன் பெண்பன்மை. விருந்தி - புதுமை;
பண்புணர்த்தும்பெயர். கடஉ - கடநு. கொழுங்கொடியறுகையுங்

சுவனையும் கலந்து

விளங்குகுதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்
பாருடைப் பனர்போற் பழிச்சினர் கைதொழ
வேரொடு நின்றோ ரோர்மங் கலமும்

. இ - ள். செந்நெற்கடிகோடே அறுகையும் சுவனையையும்
கலந்துதொடுத்தமாலையை மேழியிலேசூட்டிப் பாரை இரண்டாகப்
பிளப்பாரைப் போலப் போற்றுவார் தொழப்

பொன்னேர்பூட்டிநின்றோர் ஏரைப்பாரும் ஏர்மங்கலப்பாட்டுமென்க.

சூட்டித் தொழ நின்றோர் ஏர்மங்கலமுமென்க.

(கு - பு.) [சூட்டக்கலப்பையிலே சூட்டியென்றுமாம்.] மேழி -
ஏர்க் கால்; கலப்பையின் ஒருறுப்பு. போற்றுவார்தொழ -
தம்மைத்துதிப்பவர் வணங்க.

கடக - கடக. அரிந்துகால் குவித்தோ ரரிகடா வுறுத்த
பெருஞ்செந் நெல்லின் முகவைப் பாட்டும்

இ - ள். நெல்லையரிந்து போரிட்டார் சூட்டைக்
கடாவிடுதலாலுண்டான முகவைப்பாட்டும்,

ஆவது பொலிபாடுதல். முகக்கக் கொடுத்தலின் முகவையாயிற்று.

(கு - பு.) [அரி - அரிந்திருந். முகவைபாடுவார் -
பொலிபாடுவார்; நெல்லுமுகந்தி கொடுக்கப்படுதலாலே; "புகர்முக
முகவை" போல.] குடு - நெல்முதலியவற்றின் அரிக்குவியல்.

ககஅ - ககக. தென்கிணைப் பொருநர் செருக்குட னெடுத்த
மண்கணை முழுவின் மகிழிசை யோதையும்

இது களவழிவாழ்த்து; என்னை? * "தன்பணை வயலுழுவனைத்,
தென்கிணைவன் நிருந்துபுகழ் கிளந்தன்று." வரலாறு: "பகடுவாழ்
சென்று பணிவயலு ளாமை, யகடுபோ லங்கட் டடாரித் -
துகடுடையாக், குன்றுபோற்.

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், கட. ௩௦
சிலப்பதிகாரம்.

போர்விற் குரிசில் வளம்பாட, வின்றுபோ மெங்கட் கிடர்"

கிணை - தடாரி ; புப்பறையென்பதுங் கொள்க.

இ - ள். தெளிந்த ஓசையையுடைய கிணைப்பொருநர்
செருக்குதலோ

டெடுத்த மார்ச்சையையுடைய திரண்டமுழவினது
கேட்டோர்மகிழும்

இசையினதொலியும்,

(கு - பு.) கிணை - மருதநிலத்திப்பறை; ஒருவகைவாச்சியம்.
பொருநர் - கூத்தர்.

கசு0 - கசுக. பேரியாற் றடைகரை நீரிற் கேட்டாங்
கார்வ நெஞ்சமோ டவலங் கொள்ளார்

இ - ள். பேரிய யாற்றடைகளையிலே இவ்வோசைகளை
முயற்சிற் கேட்டு நெஞ்சம்விரும்புதலாலே வழிநடத்தலிஷண்டான
வருதத்தை நெஞ்சிற் கொள்ளாராயென்க.

(ககக) பார்தவோதையும் (கஉக) ஆர்க்குமொலியும்
(கஉக) விருந்திறபாணியும் (கஉரு) ஏர்மங்கலமும் (கஉஎ)
முகவைப்பாட்டும் (கஉக) மகிழ்சையோதையுமென்னு நிவற்றைப்
(கசு0) பேர்யாற்றடைகரைக்கண்டேன
நீர்மைபெறக்கேட்டலா லுண்டான (கசுக) விருப்பத்தாலே நெஞ்சில்
கூவ லங்கொள்ளாராயென்க.

(கு - பு.) [நீரில் - நீர்மையுடனே. உருவக்கேட்டுப்போதுகை.]

கசு2-கசுஎ. உழைப்புவிக்கொடித்தே ரூவோன் கொற்றமொடு
மழைக்கரு வுயர்க்கு மழறநிக முட்டின்
மறையோ ராக்கிய வாவுதி நறம்புகை
யிறையுயர் மாட மெங்கணும் போர்த்து
மஞ்சுருழ் மலையின் மாணத் தோன்று
மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்

இ - ள். புலியைத் தன்னிடத்தேயுடைய கொடியையுயர்த்த
தேயையுடைய உரவோனாகிய கரிகாலனது கொற்றத்துடனே
மழைக்கும் கருப்பத்தைத் தோற்றுவிக்கும் அழில் விளக்குகின்ற
சாலையிலுண்டான மழை

யோராலாக்கப்பட்ட தேவருணவிலாவி இறப்புயர்ந்த மாடமாகிய

அகங்கொங்கும் போர்த்தலாலே மேகஞ்சூழ்ந்த மலைபோல
மாட்சிபைப்படத் தோன்றும் மங்கலமறையோ ரிருபட்டிங்களும்,
அகவையன்றியும்,

(கு - பு.) [மழைக்குக்கருப்பமாவது - தூமம். "அட்டில -
ஓமசாலை. கொற்றத்தடனே மழைக்கருவையுந்தோற்றுவித்து
அவ்வளவிலே விராக் கியசாலையென்க. வானவருண - சோற்றுவி;
அவியடுகிற ஆவி. இறை - இறப்பு.] மறையோர்-அந்தனர். இருக்கை -
தொழிலாகுபெயர். கசஅ-கருநு. பரப்புநீர்க் காவிரிப் பாவைதன்
புதல்வ

நிரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு
முழவிடை விளைப்போர் பழவிற லூர்களும்
பொங்கழி யாலைப் புகையொடு பரந்து

க0.—நாடுகொண்காதை.

15க

மங்குல் வானத்து மலையிற் றோன்று
முரிடை யிட்ட நாடுடன் கண்டு
காவத மல்லது கடவா ராகிப்
பன்னாட் டங்கிச் சென்னு ளொருநாள்

இ - ள். இரப்பவர் சுற்றத்தையும் புரப்பவர்கொற்றத்தையும்
தம்

முழவிடைத்தே விளைப்போருடைய பழையவலிபாருந் திய
ஊர்களுமாகிய

இவ்விருவகையூர்களையும் இடையிட்ட நாடுல்லாங்கண்டு
நடக்குராட்

காதலொன்றுமென்பல்லது நடந்துதொலைக்கமாட்டாராய்ப்
பலநாள்தங்கி

நடக்கின்றநாளிலே ஒருநாளென்க.

கூற்றப்பாவி ஆலையிற்பாகுகாய்கின்ற புகைபாற்
பாக்கப்பட்டு இருட்டியையுடைய மேகந்தவழ்ந்த
மலைபோலத்தோன்றும் பழவிறலூர் களுமென்க.

(கசஉ) கொற்றத்தையும் (கசங) கருவையும் (கசக) சுற்றத்தையும் கொற்றத்தையும் (கசாட) அழுவையும் (கரு0) உழவினும் விளைப்போரது (கசஎ) இருக்கையும் (கரு0) ஊர்களுமென்க.

* காவிரிநீர்கங்஑கரீராதலாத் கங்஑கப்புதல்வரைக் காவிரிப்புதல்வ லொன்றார்; அன்றியும்

† “மகவாய்வளர்க்குந்தாயாகி” என்பதனாலுங்கொள்க.

தோன்றுபிருக்கையும் தோன்றுமூர்களுமென இயையும். அவ்ஊர்களையிடை மிட்டாடென்க. உடன்கண்டென்றார், இந்நாட்டுச்சிறப்பெல்லாம் கண்டு தொலைத்திக் கழிதலருமயிள். புதலவராகி உழவிடை விளைப்போரென்க.

(ரு - பு.) [காவிரிப்புதல்வர் - வேளாளர். (கரு0) விளைப்போரான (கசஅ) புதல்வர் (கரு0) பழவிறலூர்களும். புரப்போர் - காக்குமரசர். பொங்குழி - தூற்றப்பொலி. பரந்து-பரக்க. மங்குல்-இருட்சி. (கசரீ) மறையோரிருக்கையும் (கரு0) பழவிறலூர்களும் (கருஉ) மலையற்றேன்றும் (கருங) நாடென்க. (க0க) வழிப்படர் புரிந்தோர் (கருரு) செல்லுநாளுள் ஒரு நாளென்க.] பொலி - நெற்குவை மகவாய்வளர்க்குந்தாயாகி என்பது, “ரு-தனது நாட்டினுள்ளவர் தனது புத்திரையொப்ப அவர்களை வளர்க்குந் தாயாகி இருப்பது காவேரி என்றுபொருள்.

கருசு-கசங. ஆற்றுவி யாங்கத்து வீற்றுவே றுகிச்
குரங்கமை யுடுத்த மரம்பயி லடுக்கத்து
வானவ ருடையும் பூநா றெருகிறைப்
பட்டினப் பாக்கம் விட்டனர் லீங்காப்
பெரும்பெய ரைய ரொருங்குட னிட்ட
விலங்கொளிச் சிலாதல மேலிருந் தருளிப்

* ‘கங்கையாருழைச்சென்று காவிரியாரைவாங்கி’ என்று கூறினர் நச்சி னுர்க்கினியரும்; இதனைத் தொல்காப்பியப் பாயிரவுரையிற் காண்க.

† கானல்வரி, உஎ.

பெருமக அதிகசயம் பிறழா வாய்மைத்

தருமஞ் சாற்றஞ் சாரணர் தோன்ற

இ - ள். ஆற்றைமறைக்கும் அரங்கத்தில்

வேறிடத்தில்லாததன்மை த்தாய் வளைந்த மூங்கில்முள்ளால்
வளைக்கப்பட்ட வேலியையுடைய மரம் பயின்ற செறிந்த சோலையில்
தேவருறைதற்கொத்த பூப்பொருந்தியதொரு பக்கத்தே
பட்டினப்பாக்கத்தி * வான்பெருமன்றத்திப் பிண்டிநீழற்கண் ணே
உலகநோன்பிகளிடப்பட்ட சிலாதலத்தின்மேலிருந்தருளிப் பெருமக
ஞர்செய்யப்பட்ட அதிகசயங்கள்மூன்றுந் தப்பாத ஆகமநூலின்
உண்மைத் தன்மையையுடைய தருமவொழுக்கத்தை
யாவருங்கேட்கும்படி அருளிச் செய்யும் † சாரணர்
அப்பட்டினப்பாக்கத்தைவிட்டு நீங்கிவந்து தோன்ற வென்க.

அதிகசயமுன்றாவன : சகசாதிகசயம், கம்மசூத்யாதிகசயம்,
தெய்வீகாதிகசய மென்பன.

வேறுகி உடுத்த ஒருசிறைச் சாரணர்தோன்றவென்க.

(கு - பு.) [ஆற்றவியங்கம் - ஆற்றைமறைக்கும் அரங்கம் ;

ஆவது - குறை ; அது சேங்கம். ஆற்றவியென்பாருமுளர். அடுக்கம் -
மரச்செறிவு ; அங்கத்திக்கு அடுத்த இடம். முன்பு சொன்ன
சாரணர்தோன்ற. ஐயர்முன்சொன்ன உலக நோன்பிகள்.

ஐயர்பட்டினப்பாக்கத்திலிட்ட சிலாதலத்து இருந்து தருமஞ்சாற்றுதல்
சாரணர்க்கு அடையாக்கி, அவர் இங்கே தோன்றவென்க.] அரங்கம்
- ரங்கம் ; யாற்றிடைக்குறை. கஞ்ச-கஞ்சு. பண்டைத் தொல்வினை
பாறுக வென்றே

கண்டறி கவுர்தியொடு காணு வீழ்ந்தோர்

வந்த காரணம் வயங்கிய கொள்கைச்

சிந்தை விளக்கிற் றெரிந்தோ ளுயினு

மார்வமுஞ் செற்றமு மகல நீக்கிய

வீர லாகலின் விழுமம் கொள்ளான்

இ - ள். முன்செய்த பழவினையெல்லாம்

கெட்டோடுவதாகவென்ற உட்கொண்டு அவர்வந்தமையைக்

கண்டறிந்த கவுந்தியடிகளுடனே சென்று அவாடினிலே
தலையுறவீழ்ந்தார்; அங்ஙனம் விழுந்தவர் இங்குவந்தது தனது விளங்கிய
கோட்பாட்டையுடைய † அவதிஞானத்தால் தெரிந்தவ

* வான்பெருமன்றமென்பது முதலாக இங்கே தந்துகாத்த
வற்றை, இக்காதை ௨௦-ம் அடிமுதலியவற்றிற் காண்க.

† சாரணர் - சமணமுனிவர். அவர், தலசாரணர் சலசாரணர்
பலசாரணர் புப்பசாரணர் தந்திசாரணர் சதுரங்குலசாரணர்
சங்கசாரணர் ஆகாசசாரணரென என்வகையர்.
இவ்விருவராகச்சென்று தருமோபதேசஞ் செய்தல் அவர்கட்கு இயல்
பென்பர்.

‡ அவதிஞானம் - தன்னுடைய அதீதகதமான பரிஞ்ஞானம்;
அஃ தாவது முற்பிறப்பையறியுமறிவு.

க௦.—நாடுகாண்காதை.

௩௩

நாயினும் ஆர்வமும் செற்றமும் தன்னை விட்டுப்போம்படி நீக்கிய *
வீரனாக
லாலே இவர்க்கு வருந்தனபத்திற்குத் தான் வருந்தானாகியென்க.
கண்டறிகவுந்தியென்பதனாலும் † காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க.

ஒடு-

ஒருவினையொடு.

(கு - பு.) [சுந்தை விாக்கு - அவதிஞானம்; என்றது,
திரிகாலஞா
ளத்தை] ஆர்வம் - அன்பு. சந்தம - பகைமை. விழுமம்-தன்பம்;
உரிச்

சொல்; “விழுமஞ்சீர்மையுஞ் சிறப்பு மீழ்மையும” என்றார்

ஆசிரியர்தொ

ல்காப்பியனார்.

க௦ - க௧. கழிபெருஞ் சிறப்பிற் கவுந்தி காண

‘வொழிகென வொழியா தூட்டும் வன்வினை

இ - ள். மிக்க பெரிய தவச்செதற்பையுடைய கவுந்தி, பாவரானும் ஒழிக்க வொழியாததாய் நுகர்விக்க வந்துமிருகினற தீவினையைக் காணுபென்றான்.

‘காணாய - பாராய். ஒழிகெனவொழியாதெனபதற்கு, நீ † உரிய தன்நய் கொழிக்’ எனவும் ஒழியாது ஊட்டிந் தீவினையெனினுமமையும். கௌ-கௌ. இட்ட வித்தி னெயிந்திவந் தெய்தி

யொட்டம் காலை மொழிக்கவு மொண்ணு

இ - ள். வினாசிலத்திட்ட வித்துப்போலப் பயனெதிர்ந்து கண்கூடாக நல்வினைவந்து நுகர்விக்குங்காலத்தும் ஒழிக்கவொண்ணு ; அதிபோல இருவும் ஒழிக்கவொழியாதென்றான்.

§ “உறம்பால.....பாரு நில” என்றாகலிள். தீவினைதன்நையே உறுதுமமையும். உம்மை - எச்சவுமமை.

(ரு - பு.) “உறம்பால” என்னும் நாலடியார் பெற்கோளுக்கு-ஊழ்வினையால் நேரிடத்தக்க அன்பங்கள் ஆற்றல் மிகுந்தமுனிவர்களுக்கும் விலக்கக்கூடாதனவாம், உறத்தக்க தன்மையையுடைய அவ்வன்பங்களும்

“புப்படிப்பட்டனவாகும், எவைபோலவெனின், மழைபெய்யாதாயின் அதனை வருவிக்கவல்லவருயிலை, அம் மழை மிகுதியாகப்பெய்தால் அதனைக்குறை

* வந்தசாரணரி நவருள், உடதேசிப்போர் முத்தோரேயாதலின், வீரனென ஒருமைபாற்கூறினார்.

† ‘காலவுள்ளச்சுயின்மையுணர்க’ என்றது, [ருரு - ம் அடி] ‘உரிய தன்நய் கொழிக்க வொழியி’ என்பதன உரையிறகூறியதை வற்புறுத்தற்கு.

‡ நாய்காணகதை, ருரு.

§ நாலடியார், பழவினை, ச : “உறம்பால நீக்க ஆறுவர்க்கு மாகா, உறம்பா லனைபய மன்னவா மா”, அட்பிற் தருவாருயிலை யதனைச், குறட்டிற் தணிப்பாரு நில.”

சு.சு.

சிலப்பதிகாரம்.

யச்செய்ப்பவர்களுமில்லை என்பதுபொருள் ; எல்லாம்

பழவினையின்படியே நடக்குமென்பது கருத்து.

கஎசு- சஎதி. கடுங்கா னெடுவெளி யிடுஞ்சுட ரென்ன

வொருங்குட னில்லா வுடம்பிடை யுயிர்கள்

இ - ள். கடியகாற்றையுடைய கெடிய வெளியில் இடப்பட்ட விளக் கென்னும்படி மாயினல்லதுகடிஉடனில்லா, உடம்பினின்ற உயிர்களுமென் றுரென்க.

நல்வினை தீவினைப்பயளுகிய இன்பமும் துன்பமும் வருங்கால் யாவரா லும் ஒழிக்கவொண்ணாவென்பதூஉம், யாக்கைநிலையாமையும் இவர்தம்பால் உறுவது கண்டு கவுந்தியடிகட்டுச்

சாரணர்கூறினாரெனவுணர்க. விளக்கு உவமித்தார் ;

நினைவறஅறிவதற்கும், புக்குழிப் புலப்படாமைக்கும். கஎசு - ககக.

அறிவ னறவோன்.....பொதியறை யோரென

கஎசு. அறிவன் — இ - ள். எல்லாப்பொருளையுமறியும் அறிவை யுடையோன்,

கஎசு. அறவோன்—இ - ள். அறஞ்செய்தலையே

தொழிலாகவுடை யோன்,

கஎசு. அறிவுவரம் பிகந்தோன்—இ - ள். யாவருமறியப்படும் அறி வெல்லையைக் கடந்தோன்.

கஎசு. செறிவன்—இ - ள். எல்லாவுயிர்கட்கும் இதனாயுள்ளவன் ; ச.1 யாதவனென்றுமாம்.

கஎசு. சினேந்திரன்—இ - ள். என்வகைக் கன்மங்களையும் சயித்தவன்.

அனையாவன : * ஞானாவரணியம், தரிசனாவரணியம், வேதநியம், மோகநியம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம். அந்தமாயமெனவீவை.

கஎசு. சித்தன்—இ - ள். கிருதகிருத்தியன் = செய்யப்படுவனவற் றைச் செய்துமுடித்தவன்,

கருமங்களைக் கழுவினவனுமென்பர்.

கஎஎ. பகவன்—இ - ள். † கேவலஞானி.

கஎஅ. தரும முதல்வன்—இ - ள். தருமங்களுக்கு

அடிபாயுள்ளவன்,

கஎஅ. தலைவன்—இ - ள். எல்லாத்தேவர்க்கும் தலைவனாக
எண்ணப் பட்டவன்,

* ஞானாவரணியமுதலியவெட்டும் காதி அகாதிபென
இருவகைப்பட்டு, கசஅ - ஆக விரியு மென்பர்.

† கேவலஞானம் - ஐந்து ஞானத்துள்ளொன்றாகத்தான். ஐந்து
ஞானங் களாவன : க. மதிஞானம்—சுவபாவபுத்தி ; உ.
சுருதஞானம்—நூலுணர்ச்சி ; ஈ. அவதிஞானம்—தன்னுடைய
முற்பிறப்பையறியுமறிவு ; ஈ. மனப் பரியபஞானம்—தன்னுடைய
முற்பிறப்பையும் பிறருடைய முற்பிறப்பையும் அறியுமறிவு
; ஈ. கேவலஞானம்—திரிகாலவுணர்ச்சி.

க௦.—நாடுகாண்காதை.

௩௩

கஎஅ. தருமன்—இ - ள். தருமந்தானாயுள்ளவன்,

கஎக. பொருளன்—இ - ள். ஆகமத்தின் பொருளாயுள்ளவன் ;

உண்

மைப்பொருளாயுள்ளவனெனவுமாம்.

கஎக. புனிதன்—இ - ள். சுத்தன் ; புதியவனுமென்பர்.

கஎக. புராணன்—இ - ள். பழையவன்,

கஎக. புலவன்—இ - ள். எல்லார்க்கும் அறிவாயுள்ளவன்,

கஅ௦. சிவவான்—இ - ள். சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தியவன்,

கஅ௦. தேவன்—இ - ள். தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவன்,

கஅ௦. சிவகதி நாயகன்—இ - ள். வீட்டுலகிற்கு

நாயகனாயுள்ளவன்,

கஅக. பரமன்—இ - ள். மேலானவன்.

கஅக. குணவதன்—இ - ள். குணத்தையுடையவன் ; வதம்-*

விரத

முமாம்.

கஅக. பரத்தி லொளியோன்—இ - ள். மேலாய உலகிற்கு

விளக்கா

யள்ளவன்,

கஅஉ. தத்துவன்—இ - ள். தத்துவங்களை யுடையோன்,

கஅஉ. சாதுவன்—இ - ள். ஒழிப்பினவன்,

கஅஉ. சாரணன்—இ - ள். ஆகாசவாசி,

கஅஉ. காரணன்—இ - ள். எல்லாவற்றிற்கும்

காரணமாயுள்ள

வன்—காரணபூதன்.

கஅஉ. சித்தன்—இ - ள். எண்வகைச் சித்திகளை யுமுண்டா

க்கினவன்,

(கு - பு.) எண்வகைச்சித்திகள் - அணிமா, மகிமா, கரிமா,

ஸகிமா, பிராப்தி, பிரகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என இவை.

கஅஉ. பெரியவன்—இ - ள். எல்லாவற்றாலும் பெரியவன்,

கஅஉ. செம்மல்—இ - ள். நாயகமூர்த்தி,

கஅஉ. திகழொளி—இ - ள். விளங்கும் ஒளியாயுள்ளவன்,

கஅச. இறைவன்—இ - ள். எப்பொருளிலும் தங்குகின்றவன்,

கஅச. குாவன்—இ - ள். குருமூர்த்தியாயுள்ளவன்,

கஅச. இயல்குணன்—இ - ள். இயல்பையே

குணமாகவுடையவன்,

கஅச. எங்கோன்—இ - ள். எம்முடையசுவாமி,

கஅரு. குறைவில் புகழோன்—இ - ள். நிறைந்த

புகழையுடையோன்,

கஅரு. குணப்பெருங் கோமான்—இ - ள். குணங்களைச்

சம்பந்தாகவுடையவன்,

* விரதம் - அனுவிரதம், குணவிரதம்
 சிக்ஷாவிரதமெனமுன்றுவகைப்படும்; அவற்றுள், குணவிரதம் -
 திக்குவிரதம், தேகவிரதம், அகர்த்ததண்டவிரதமென
 மூன்றுவகைப்படும்.

† இறுத்தல் - தங்குதல்.

ந.க.

சிலப்பதிகாரம்.

கஅசு. சங்கரன்—இ - ள். ஈகத்தைப்பண்ணுகிறவன். கஅசு. ஈசன்—இ
 - ள். ஐசவரியவான்,
 கஅசு. சயம்பு—இ - ள். தானே தோன்றினவன், கஅசு.
 சதுமுகன்—இ - ள். நான்குமுகன்,

கஅசு. அங்கம் பயந்தோன்—இ - ள். * அங்காகமத்தை
 யுண்டாக்கினவன்.

கஅசு. அருகன்—இ - ள். பூச்சியன்,
 கஅசு. அருண்முனி—இ - ள். சிவபரமூர்த்தி,
 கஅஅ. பண்ணவன்—இ - ள். கடவுள்,
 கஅஅ. எண்குணன்—இ - ள். எட்டுக்குணங்களுடையோன்,
 எண்குணமாவன; அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம்,
 அநந்ததரிசனம், அநந்தசகம், அநந்தநாமம், அநந்தகோத்திரம், அநந்தபுஷ்பம், அநந்த
 ராசமெனவவை.

(கு - பு.) [எண்குணமென்றது அநந்த ஞானம், அநந்ததரிசனம்,
 அநந்தவீரியம், அநந்தசகம், அநந்தநாமம், அநந்தகோத்திரம், அநந்தபுஷ்பம்,
 சத்பாவம் என இவை.]

கஅஅ. பாத்தில் பழம்பொருள்—இ - ள். பருத்தற்கரிய
 புரணப் பொருளாயுள்ளவன்; ஓட்டமற்ற
 பொன்மையொப்பானென்றுமாம்.

கஅசு. வீண்ணவன்—இ - ள். சுவர்க்கவாசி,
 கஅசு. வேத முதல்வன்—இ - ள். † ஆகமமூன்றிற்கும்
 முதலாயுள்ளவன்,

கஅக. விளங்கொளி—இ - ன். அஞ்ஞானவிருணீங்க
விளங்குமொளி. கக0 - ககக. ஓதிய வேதத் தொளியுறி னல்லது
போதார் பிறவிப் பொதியறை யோரென
இ - ன். இந்நாமங்கனையுடையோனாலேதப்பட்ட
ஆகமமாகியவிளக் கொளியைப் பெற்றும் போந்தேறினல்லது யாவரும்
பிறவ்யாகிய சிவையு னின்றும் போகமாட்டாரென்றொன்க.

பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை.

* அங்காகமம், க2 பகுப்புடைத்தி. அவைவருமாறு :—க.
ஆசாரங்கம், உ. சூத்திராகிருதாங்கம், ஈ. ஸ்தானங்கம், ச.
ஸைவரயாங்கம், ரு. வியாக்கியாப்பிரஞ்சயத்தயங்கம், ஈ.
ஞாத்ருகதாங்கம், எ. உபாஸகாத்திய யநாங்கம், அ.
அந்தக்கிருத்தசாங்கம், க. அபுத்தரோபபா திகதசாங்கம், க0.
பிரச்சிநவியாகாணங்கம், கக. ஸிபாகசூத்திராங்கம், க2. திருஷ்டிவா
தாங்கம்.

† ஆகமமூன்றாவன : அங்காகமம், பூர்வாகமம், பஞ்சருதியாகம
மென்பன.

க0.—நாடுகாண்காதை.

௩௭

கக௦ - கக௩. சாரணர் வாய்மொழி கேட்டுத் தவமுதற்
காவந்தியுந்தன் கைதலை மேற்கொண்டு

இ - ன். அங்கனம் சாரணருளிச்செய்த பெருமையமைந்த
உண்மை மொழியைக் கேட்டுத் தவத்திற்கு முதல்வியாகிய
கவந்தியடிகளும் தமது ஸ்ககளைத் தலைமேல்வைத்துக்கொண்டு நின்று
கூறுவார் :—கக௪ - கக௬. ஒருமூள் நவீத்தோ னேதிய ஞானத்
திருமொழிக் கல்லதென் செவியகந் திறவா

இ - ன். எனதுசெவிகள் காமவெகுளிமயக்கங்களைக்
கெடுத்தவனானேதப்பட்ட

ஞானபாதமாகிய திருமொழியைக்கேட்டற்குத் திறப்பினல் லது
பிறிதொன்றற்குத் திறப்பனவல்லவென்றொன்க.

அவித்தல் - அடக்குதலுமாம்.

ககக - ககக. காமனை வென்றே ஞாயித் தெட்டு

நாம மல்லது நவிலா தென்னா

இ - ன். என் நாவும் காமன்செயலை வென்றவனுடைய
ஆயிரத்தெட்டு வகைப்பட்ட நாமத்தைச் சொல்லினல்லது
பிறிதொன்றைச் சொல்லா தென்றாரென்க.

ககஅ - ககக. ஐவரை வென்றே னடியினை யல்லது
கைவரைக் காணினுங் காணு வென்கண்

இ - ன். எனதுகண்களும் ஐவகைப்பட்ட இந்திரியங்களையும்
வென்றவனுடைய அடியினைகளைக் காணினல்லது
பிறிதொருதேவரடியினைகளைக் கையகத்தேகாணினும்
காணுவென்றாரென்க.

ஐவர் - செறலின்கண் திணையக்கம். இனிக்
கைவரைகாணினும் என்றுபாடமாயின், கைவரைகாணல் - க
ண்விழித்தலாச்சி, விழித்திருப்பினும் காணுவென்க.

(கு - பு.) [ஐவர்-பஞ்ச இந்திரியங்கள்.] இது,
கோபம்பற்றிவந்ததினை வருவமைதி. அடியினை - உபய பாதம்.
உ00 - 20க. அருளறம் பூண்டோன் திருமெய்க் கல்லதென்
பொருளில் யாக்கை பூமியிற் பொருந்தாது

இ - ன். எனது பயனற்ற உடம்பு அருளால்
அறத்தைப்பூண்டோனுடைய திருமேனிப்பொருட்டுப்
பூமியிற்பொருந்தினல்லது பிறிதொன்றற்குப்
பொருந்தாதென்றாரென்க.

அருளறம் - உம்மைத்தொகையுமாம்.

(கு - பு.) யாக்கை பூமியிற் பொருந்துதல் - தண்டனிடுதல். 202 -
20க. அருகரறவ னறிவோற் கல்லதெ
னிடுகையுங் கூடி யொருவழிக் குவியா

கஅ

சிலப்பதிகாரம்.

இ - ன். எனது இருகையும் அருகர்க்கு
அறத்தைக்கூறுவோனாகிய

அறிவன்பொருட்டு என்சிரத்தின்மிசையே குவியினல்லது பிறிதொரு
தே

வர்பொருட்டுக் குவியாவென்றொருள்க.

அருகர் - இருடிகள்.

உ௦௪ - உ௦௫. மலர்மிசை நடந்த மலரடி யல்லதென்
தலைமிசை யுச்சி தானணிப் பொறுஅது

இ - ள். எனது தலையினுச்சியும் பூவின்மீதேகடந்த
மலரடியாகிய அணியை அணியப் பொறுப்பினல்லது பிறிதொன்றையும்
அணியப் பொறு தென்றொருள்க.

(கு - பு.) [தலையிடத்து.] அருகக்கடவுள் தாமரைமலரை
வாகனமாங்கொண்டு அதனை ஊர்ந்து சென்றன ரென்று ஐனனநூல்
சொல்லும். உ௦௬ - உ௦௭. இறுதியி லின்பத் திறைமொழி யல்லது
மறுதர வோதியென் மனம்புடை பெயராது

இ - ள். என்மனமும் ஈறிலின்பமாகிய அகந்தசுகத்தையுடைய
இறைவனருளிச்செய்த ஆகமமாகியமொழியை உருவேற ஒதுப்
புடைபெயரினல் லது பிறிதொருமொழியையோதிப்
புடைபெயராதென்றொருள்க.

மறுதர - மீளவும்.

உ௦௮ - உ௦௯. என்றவ னிசைமொழி யேத்தக் கேட்டதற்
கொன்றிய மாதவ ருயர்மிசை யோங்கி
நிவந்தாய் கொருமுழ நீணில நீங்கிப்
பவந்தரு பாசங் கவுந்தி கெடுகென்
மந்தர மாறுப் படர்வோர்த் தொழுது
பந்த மறுகெனப் பணிந்தனர் போந்தி

இ - ள். தங்கையைத் தலைமேற்கொண்டு நின்று,
கவுந்தியடிகள் (கக௫) திமவா; (கக௭) நவிலாது; (கக௯) காணா;
(உ௦௧) பொருந் தாது; (உ௦௩) குவியா; (உ௦௫) பொறுஅது; (உ௦௭)
பெயராது என்றனொ ண்டி அவன்புகழ்மொழிகளை ஏத்தக்கேட்டு
அதற்குப் பொருந்தியசாரணர் அவ்விடத்திடப்பட்ட
சிலாவட்டத்தின்றுமெழுந்து அதற்கு ஒரு முழவுயரம் மேலாகின்று

பிறப்பைத்தரும்பாசம் கவுந்திக்குக் கெடுவதாக வென்றுவநி
அந்தாவழியாக விரைந்துசெல்லுகின்றவரைநோக்கித் தொழுதி
பாசங்கள் அறுகவென்று பணிந்தனராய்ப்போந்தென்க.

(கு - பு.) [உயர்மிசை - சிலாவட்டம், ஒங்கி - எழுந்திருந்து.
பந்தம்- ஸம்ஸாரம்.]

உகச - உகச. காரணி பூம்பொழிற் காவிரிப் பேரியாற்று
நீரணி மாடத்தி நெடுந்துறை போகி
மாதரும் கணவனு மாதவத் தாட்டியுந்

க0.—நாடிகாண்காதை.

௩௯

தீததீர் நியமத் தென்கரை யெய்திப்

போதுகுழ் கிடக்கையோர் பூம்பொழி விருந்துழி

இ - ள். முகிலையணிந்த அழகியபொழிலையுடைய காவிரியாகிய
பெரிய யாற்றிற்கு மாதரும் கணவனும் கவுந்தியடிகளும்
பள்ளியோடத்தேறிப் போய்த் தென்கரையைச்சென்றடைந்து
மலர்கள்கூழ்ந்துகிடக்கின்றதோர் பொலிவினைபுடைய சோலையிடத்தே
சென்றிருந்தபொழுதிலென்க.

(கு - பு.) [நீரணிமாடம் - பள்ளியோடம்.]

உகக - உஉ0. வம்பப் பாத்தை வறுமொழி யாளனொடு

கொங்கலர் பூம்பொழிற் குறுகினர் சென்றோர்

இ - ள். * இடங்கழிகாமத்தளாகிய குண்டக்கணிகையொருத்தி
ஒரு வனோடுங்கூடி இவர்களிருக்கின்ற மணம்பாந்ததோர் அழகிய
பொழி லிடத்தே அணுகினராய்ச்சென்றவரென்க.

வம்பப்பாத்தை - புதிய பாத்தைத்தன்மையையுடையான்;
குண்ட மென்றடி. இனி மனவெழுச்சியால் தோன்றினபடி.
சொல்லித்திரியும் பர த்நையென்றுமாம், வறுமொழியாளன் -
பயனில்சொல்லாளன்; விடனென்றபடி.

உஉக - உஉஉ. காமனூந் தேவியும் போலு மீங்கிவ

ராரெனக் கேட்டங் கறிகுவ மெனறே

இ - ள். இவ்விடத்துவந்திருக்கின்ற காமனையும்
இரதியையுமொ க்குமிவர்களையாரென்றுகேட்டு அறியக்கடவோமென்று
சொல்லியென்க.

இனி இவ்விடத்துவந்த இவர் காமனும் தேவியுமே ;
அல்லராயின், யாரெனக் கேட்டறிசுவமென்றோரெனினுமமையும்.
இப்பொருட்குப் போலி, ஒப்பில்போலி, ஈங்கிவர், ஈங்கு - இவ்விடத்தி.
கேட்டவர்கு, ஈங்கு - இப் பொழுது.

உஉஉ-உஉச. நோற்றுணல் யாக்கை நொசிதவத் தீருட
ஒற்று வழிப்பட்டோ ராரென வினவ

இ - ள். † உவாமுதல்ய விரதங்களிற்
பட்டினிவிட்டுண்டலால்

மலிந்த உடம்பையும் நுண்ணிய தவத்தையு முடையீர்,
நும்மொடுகடி வழிவந்தவிவர் யார்தானென்று வினவவென்க.

* இடங்கழிகாமம் - மிக்ககாமம்; “இடங்கழி காமமொ டடங்கா
னாகி, யுடம்போ டென்ற னுள்ளகம் புகுந்தென், நெஞ்சங் கவர்ந்த
வஞ்சக் கள் வி” என்றார் மணிமேகலையிலும்; கஅ - வது உதயதாமரன்
அம்பலம்புக்க காதை. “ இடங்கழி யாளர் தொடர்பினு ”
என்று இன்னொநாற்பதிலும் கூறியிருத்தல் காண்க.

† “ ஓவா திரண்டிவவு மட்டமியும் பட்டினிவிட்டு ” என்றார்
சிந்தாமணி யிலும்; கேமசரியாரிலம்பகம், கஉச.

சு௦ சிலப்பதிகாரம்.

ஆற்றுவழிப்பட்டோர் - வடியிற் கூடிவந்தோர்.

(கு - பு.) உவா - பதினைந்தாந்திதி; அமாவாசியையும்,
பூர்ணிமையும். முதலிய என்றது, அஷ்டமி, சதுர்த்தசி முதலியவற்றை.
உஉச-உஉச. என், மக்கள் காணீர் மாண்ட யாக்கையர்

பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென

இ - ள். அவ்விருவரும் இவ்விருவரையும் வினவுதல்கண்ட

கவுரதியடிகள் இவர் எனமக்கள்காணும்; நீர்சொன்ன காவுதும்
தேவியுமல்ல; மாணிடயாக்கையர்; வழிவருதலாலாகிய வருத்தத்தால்
மிகவும் வருந்தினர்; அவரிடஞ்செல்லாதே
விடப்போயினென்றாரென்க.

* பரி - மிகுதி; ஒருசொல்லுமாம்.

(கு - பு.) பரி - வடமொழி உபசர்க்கம்; மிகுதிப்
பொருள்தோர் இடைச்சொல். அது, புலமினரெனலுந்
தமிழ்யொழியொடுதொக்கல்; “அதிநுட்பம்” என்றற்போல. [பரி
புலம்பினர் - செலவால் வருந்தினர்.] மக்கள் என்றது, அன்புபற்றி; மா
புவழுவமைதி.

உஉஎ-உஉசு. உடன் வயிற்றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை
கடவது முண்டோ கற்றறிந் தீரென

இ - ள். நூல்களையுக்கற்ற அதன்பயனையுமறிந்தவனே,
ஒருவயிற்றுட்பிறந்தோர் கொழாநும் மனைவியுமாய்க்
கூடிவாழக்கடவதென்று நீர்கற்ற நூல்களிற
சொல்லிக்கிடப்பதுமுண்டோ? உன்டாகிற சொல்லுமென்று ரென்க.
கற்றறிந்தீரென்றது இகழ்ச்சி. இவ்வாறே நீர்
கற்றனவுமென்பதாம்.

(கு - பு.) உடன்வயிற்றோர்கள் - சகோதரர். கீழ் “எனமக்கள்”
என்பதன்மேல் இவ்வாறு ஆகேற்பித்தார்கள்.

உஉசு - உஉசு. தீமொழி கேட்டுச் செவியகம் புதைத்துக்
காதலன் முன்னர்க் கண்ணகி நடுங்க
வெள்ளுநர் போலுயிவ மொழியுங் கோதைபை
முள்ளுடைக் காட்டின் முதுநரி யாக்கைக்
கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபங்
கட்டிய தாதலிற் பட்டதை யறிவார்
குறுநரி நெடுவகுரம் கூவியி கேட்டு
நறுமலர்க் கோதையு நம்பியு நடுங்கி
நெறியி னீங்கியோர் நீரல கூறினு
மறியா மையென் றறியல் வேண்டுந்
செய்தவத் தீர்துந் திருமுன் பிழைத்தோர்க்

* “ பரிபுலம் பிணினவன், றுளே தமிழன் வந்தனன் ” என்றார்
மணி மேகலையிலும் ; கசு - வது ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை.

க0.—நாடுகாண்காதை.

சுக

இ - ள். இங்ஙனம் இவரிகழ்ந்தமொழியைக் கேட்டலாற்
செவியைப் புதைத்தக் கணவன் முன்னிலையில் கண்ணகி நடுங்க,
என்புங்கோதை போல்வானே இவரிகழ்ந்தனர், இவ்விகழ்ச்சியால்
துடக்குமுட்களையுடைய காட்டில் நுழைந்துதிரியும்
முதுநரியாகக்கடவரெனக் கவுந்திடிகளிட் - சாபம்
தவத்தின் வினாவாகிய சாபமாதலால் அவரைச்சென்று பூண்ட
தாதலின், அங்ஙனம் வினாந்த டியை அறியாராகிய கோதையும்
நம்பியும் குறியாகியினது பொடியுராலாகக்கூடும் வினியைக்கேட்டு
நடுங்கிச்சென்று ஒழுக்க நெறியினின்றும் வீங்கியோர் நீர்
மையல்லாதனவற்றைச் சொல்லும் இஃது அவர் அறிவில் மையாற்
கூறியதன்றோவென்று உயர்க்தோர் தமதறிவால் உணர்வேண்டும் ;
செய்தவந்தீர், உம்முடைய திருமுன் பிழைத்த இவர்க்கு இனிச் சாப
நீங்கி உய்தலுடைத்தாய்காத்ததை உரைத்தநீர் மென்றுகூறவேன்க.

போனும் - ஓட்டில்போல். முதுசரி - சூரி. நடுங்கியென்றார் ;
தம் பொருட்டாகவினாதுதலின். சூகா மம் - இசைவறை. அழகன்
மனத்தானினைத்து இட்டசாப மாதலாற் பட்டவையறியாரென்றார்.
இங்ஙனம் அறியாது அவர்கள்சொன்ன இகழ்ச்சியா டும் இதற்கு
இவரல்லது வேறு சபிக்கவிரியாரின்மையாலும் உய்திக்காலமுறை
பிரென்றார். வினி - ஓரிக்குரல். நெறியி னீங்கியோர் நீர் ல கூறிய,
மறியா மையென் தறியல் வேண்டும் என்னுர்துணையும் அவருட்கோள்.
என்னதை அழகட்குக் கூறினார்.

(கு - 4) [பட்டதை அறியார் - மனத்தில் இவர் நினைத்ததாதலால் அறிந்திலர். பின்பு அறிந்தபடி : அவர்கள் முன்னேநரியானபடியாலும், தங்களைப் பொல்லாவது கூறினமையாலும், அவ்விடத்து இவரல்லது வேறு சாபவிடவல்லாரில்லையாகலானும், இச்சாபம் இவராலே வந்ததென்று இவரறிந்தார் ; அறிந்து (உச0) உய்திக்காலம் உரையீரோ வென்றார்.] உய்திக்காலம் - சா பரிசீர்த்திகாலம்.

“ஒப்பில்போலியுமப்பொருட்டாகும்” என்-றவிதியால், போலுமென்பது இங்கு உரையசைப்பொருளதாய் நின் றது. உட்கோள் - மனத்திற்கருதியது.

உசக-உசஇ. அறியா மையினின் நிழ்பிறப்புற்றோ ருறையூர் நொச்சி யொருபுடை யொதுங்கிப் பன்னிரு மதிபம் படர்நோ யுழந்தயின் முன்னை யுருவம் பெறுகவிக் கிவரெனச் சாபவிடை செய்து

இ - ள். தமது முப்பொறிகளால் வரும் துன்பமென்பதனை அறிந்து கூறுமையாலே இன்று இழிபிறப்பையுற்றவிவர் உறையூர் மதிப்புறமாகிய காவற்காட்டில் திரிந்து பன்னிரண்டு மாதம் இங்ஙனம் துன்பமனுபவித்த பின்னர் முன்னைப்பிறப்பைப் பெறுவாராகவெனச் சாபவிடைசெய்தென்க.

6

சுஉ சிலப்பதிகாரம்.

இன்று இழிபிறப்புற்றோரென்றது நெடுங்காலம் த வஞ்செய்தபெற்ற மக்கட்பிறப்பை ஒருவார்த்தையினிழந்து இழிபிறப்புற்றோரென்றவாறு. என வே * யாகாவாராயினும் நாகாத்தல்வேண்டிமென்பதாயிற்று. நொச்சி யொருபுடையென்றது அரண்வேண்டாமை விளக்கிற்று ; † “நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை” என்றதுமது. இழிபிறப்பு - விலங்கின்பிறப்பு.

முன்னையருவம் - வம்பட்ட - த்தையும் வறுமையுடையானது மெனவுமாம்.

(ஞ - பு.) முப்பொறி - திரிகரணம் ; மனமொழிபெய்கள்.
சாந்திர மான சம்பந்தத்தால் மதியென்றுத் திங்கொன்றும்
மாதத்திக்குப்பெயர். [படர்நோய் - உறழ்ச்சியாலுண்டான நோய்.]
சாபவிடை - சாபவிடீர்த்தி. யாகாவாராயினும் - தம்மாதகாக்கப்படுவன
வெல்லாவற்றையும் காக்க மாட்டாராயினும். நாகாத்தல் -
நாவொன்றையும் ஏடக்குதல்.

உசாடு - உசாடி.

தவப்பெருஞ் சிறப்பித்
காவுந்தி யையையுந் தேவிபுங் கணவனு
முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய
புறஞ்சிறை வாரணம புக்கனர் புரிந்தன

இ - ள். தவத்தான்மிக்க சிறப்பையுடைய கவுந்தியடிகளும்
தேய்
பும் கணவனும் முறம்போலுஞ்செவியையுடைய யாவையைய
சமரிடத்துக் கெடுத்த புறத்தேசிறையையுடைய
கோழியென்னுநகரின்கண்ணே விருப்பத்தோடு புக்காரென்க.

* திருக்குறள், அடக்கமுடைமை, எ: “யாகாவா ராயினு நாகாக்க
காவாக்காற், சோகாப்பர் சொல்லிமுக்குப் பட்டி.”

† அகநானூறு, மணியிடைபவளம் கஉக: “இரும்பிழிமகா ரிவ்
வழுங்கன் முதூர், விழுவின் ருயினுந் துஞ்சா
தாரு. மல்லலாவணமறுகுடன்மடியின், யல் லுரைக் கடுஞ்சொ லன்னை
துஞ்சான், பிணிகோ ளுருஞ்சிறையன்னை துஞ்சுந்
துஞ்சாச் கண்ணர் காவலர் கடுகுந், நிலங்குவே ல்கோஞர்
துஞ்சின் வெவையிற்று, வலஞ்சரி தோகை ஞானி மகிழு, மரவவாய்
ஞமலி மகிழாது மடியிற், பகலுறழ் கிலவுக் கான்று விசம்பி, னகல்வாய்
மண்டில நின்றவிரி பும மே, திங்கள்கல் சேர்பு கணையிநுண் மடியி,
னில்லெயி வல்சி வல்வாய்க் கூகை, கழுதுவழங் கிபாமத் தழிதகக்

குழறும், வளைக்கட் சேவல் வாளாது மடியின், மனைச்செறி கோழி
மாண்குர லியம்பு, மெல்லா மடிந்த காலை யாருநா, ணில்லா மெஞ்சத்
தவர்வா ளலரே, யதனா, லரிபெய் புட்டி லார்ப் பப் பரிசிறம், தாதி
போகிய பாய்பரி நன்மா, னெச்சி வேலித் தீந்த னுந் தைக்கி,
கயன்முதிர் புறங்காட் டன்ன, பன்முட்டினதாற் றோழியை களவே”
என்பது, தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச்
சொல்லுவாளாய் த் தலைமகள் சொல்லியது ; பாணர்.

கரு—நாகுகாண்காதை.

சுந

வாரணம் - கோழியூர்; ஆவது உறைபூர். முற்காலத்து
ஓர்கோழி யானையைப் போர்தொலைத்தலான் அந்நிலத்திற்செய்த
நகர்க்குக் கோழியெ ன்பது பெயராயிற்று. அந்நகர்
காண்கின்றபொழுது சிறையும் கழுத்துமா க ஆக்கியவதனாற் புறம்பே
சிறையையுடைய கோழியென்றாயிற்றென்பாரு முளர்.
அற்றன்று; புறஞ்சிறைவாரணமென்பது சிலேடை: புறத்தே சிறை
யையுடையகோழியும், புறஞ்சேரியையுடைய உறைபூரும்
; * “புறஞ்சிறைப் பொழிலும்” என்ப ின னுமாக ின்.
புறஞ்சிறைவாரணம் - கோழியூரெ னக்கொள்க.

(கு - பு.) [முதம் - களவு. வாரணம் - யானை. வாரணம் -
கோழி ; புறத்தேசிறையையுடைய கோழி - உறைபூர் ; கோழி -
ஆகுபெயர். யானையைக் கோழி மு நக்கலால் கோழியென்று
பெயராயிற்று. யானையைச் சயி த்தகோழி தோன்றி னாடெம்
வட்டியுடைத்தென்று கருதி அவ்விடத்தி அதன் பெயரானே கோழன்
ஊர்காண்கின்றபொழுது சிறையுங்கழுத்துமாக்கிய ிதன் புறம்பே
சிறையையுடைய கோழியென்றாயிற்று.] “புறஞ்சிறைப்பொழில்”
என்பது, த - புறஞ்சேரியிடத்திலுள்ளவாகிய சோலைகளெ ன்று
பொருள். என - நற்றகை.

(உகந) பணிந்தனப் போந்து (உகஎ) எய்தி (உகஅ) இருந்துழிச்

(உஉ௦) சென்றோர் (உஉ௧) வினவப் (உஉ௨) பரிபுலம்வினரெனக்
 (உஉ௩) கடவது முன் டோ க ற்தறித்திற் ற னச் (உஉ௪)
 செவியகம்புதைத்து (உஉ௦) நடுங்க (உஉ௨) முதுநடுயர்'கனக் (உஉ௩)
 கட்டிபதாதலின், (உ௪௦) உரையீரோ வேனப் (உ௪௧) பெறுந
 ஈம்சிவரெனச் (உ௪௨) சாபவிடை செய்து (உ௪௩) கவுந்தியும் தேவியும்
 கணவனுப (உ௪௪) புரிந்துபுக்கா ரென்க.

இஃது, எல்லாவடியும் தம்முனொத்துமுடிதலின்
 நிலைமண்டிலவாகிரி யப்பா.

(கு - பு) இஃது - “வான்கண்” என்னும்
 இக்காதைச்செய்யுள். எல்லாவடியும் அளவொத்த நாட்சீடியாக
 வருதல், நிலைமண்டிலவாகிரி யப்பாவினிலக்களம். இஃது,
 ஏகராத்தாலாயினும், ஓகராத்தாலாயினும், எனவெ ன்பதனாலாயினும்
 முடியுமென அறிக.

நாடுகாண்காதை முற்றிற்று.

* ஊர்காண்காதை, க.